

กระโถนช่างธรรมาสีห์

ฉบับที่ ๒๘ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

สนทนากับพระเล็ก สุขุมมปัญญา

เดือนเมษายน ๒๕๔๕

ณ บ้านอนุสาวรีย์ฯ

ถาม : คำว่า "ตัดร่างกาย" ในขณะก่อนตาย เราจะต้องทำจิตใจอย่างไร?

ตอบ : ทำเหมือนกับตอนเป็นนั่นแหละ ถ้าคิดจะตัด คือว่าจริงๆแล้ว ตอนก่อนตาย ส่วนใหญ่จะมีอาการเวทนาคือการเจ็บป่วยอย่างแรง กล้ามเนื้อเป็นการตัดกิเลสไปในตัวหมดอยู่แล้ว พอเวทนาขึ้นมาแรงๆ กิเลสมันก็เกิดไม่ได้ กำลังเจ็บป่วยร้องโอดโอยอยู่ คิดจะไปรักใคร่ คิดจะไปโกรธใครละ หลงก็หลงไม่ไหวก็เห็นอยู่แล้วว่าร่างกายเจ็บป่วยขนาดนี้ เราก็แต่เพิ่มความคิดเราไปนิดเดียวว่า ถ้าหากว่าตายตอนนี้เราจะไปนิพพานง่ายที่สุดเลย เพียงแต่คนที่คิดขนาดนั้นได้ บุญเก่าต้องสร้างมาพอที่เดียว ถ้าหากว่าทำมาไม่พอมันก็มีคบบอด นึกไม่ออกคิดไม่ได้ อยู่那儿แหละ เพราะฉะนั้นบุญไวให้เยอะๆ เอาไว้วินาทีสุดท้ายแล้วคิดออกไปนิพพานได้ก็กำไรมหาศาลแล้ว ไม่จำเป็นว่าต้องเป็นตั้งแต่ก่อนตายหรอก

ถาม : อ้อ..แค่ตรงนั้นคิดออก และพูดออก ก็คือถึงเลย ?

ตอบ : แค่นั้นแหละจะ ไปเป็นเทวดาได้ก็กำไรบานแล้ว ถ้าขนาดนั้นนี้ ถูกรางวัลที่ ๑ ที่ ๖๐ คูณเลยมั้ง ไม่ใช่.. ๖๐ คูณมันก็คูณนะ ๖๐ ล้านนะ

ถาม : ทำไงถึงละสังขโยชน์ได้ ?

ตอบ : ก็ตั้งใจละจริงๆ ซิจะ ไม่ใช่ไปนั่งมองมันเฉยๆ ทำจริงๆ จะสังขโยชน์สำคัญที่สุดข้อที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ว่าเห็นว่าตัวเราเป็นของเรา ละให้ได้ ถ้าหากว่าเราเป็นที่ตัวนี้แล้ว ตัวที่ ๒ วิจิกิจฉาความลังเลสงสัย

ในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ถ้าเราเข้ามาถึงระดับนี้ไม่เรียกว่าลังเลแล้ว ถ้าลังเลจะไม่เข้ามา ก็ถือว่าเป็นกำไรอยู่ในตัว ก็ไปเน้นหนักอีกนี้ ข้อที่ ๓ ทรงเรื่องของศีล พยายามรักษาศีลขาบทต่างๆ ให้บริสุทธิ์จนกระทั่งมันชินเป็นส่วนหนึ่งอันเดียวกับตัวเรา ไม่ลวงศีลด้วยตัวเอง ไม่สนับสนุนคนอื่นลวงศีล ไม่ยินดีเมื่อเห็นคนอื่นลวงศีล ถ้าทำได้ขนาดนี้ โดดไปคว้าตรงท้ายเลยตั้งใจว่าไปเมื่อไหร่จะไปนิพพาน ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวมันจะไปติดตรงนั้นจะไปติดตรงนี้ ถ้าเราตั้งใจจะไปนิพพาน ตัวอวิชชาที่จะทำให้เรายึดติดในร่างกายนี้ในโลกนี้ ก็เป็นอันว่าโดนตัดไปด้วย ทำจริง ๆ อันดับแรกรักษาศีลให้บริสุทธิ์ อันดับที ๒ พยายามสร้างสมาธิให้ตั้งมั่นให้ได้อย่างน้อยปฐมฌาน เพื่อจะได้มีกำลังตัดกิเลส พอศีลบริสุทธิ์ สมาธิตั้งมั่นปัญญา ก็จะเกิด ถ้าหากว่าปัญญายังไม่เกิด ยังไม่เห็นรู้ตามความเป็นจริง ยังไม่ชัดยังไม่กลัวมัน ก็จะเกิดอยู่ร่ำไป ฉะนั้นถ้าถามว่าตัดอย่างไรเดี๋ยวหามีตมา สิ่งไหนที่มันพอตามันก็จะพอใจด้วย จำไว้ อย่าลืมว่าถ้าเราเกิดฉันทะความพอใจขึ้นมา ราคะยินดีอยากมี อยากได้มันก็จะเกิด ฉันทะบวกกับราคะ ภาษาพระเขารวมกันแล้วเรียกว่าอวิชชา เข้าใจหรือยังจะ เห็นอะไรแล้วพอตา พอใจก็เจ็งเลย

ถาม : เวลาเราอยู่ในภวังค์จวนจะหลับ ก็ารู้สึกว่ามีพระท่านมาสอนอย่างนี้ค่ะ แต่ว่าพอเราตื่นขึ้นมาแล้วตัวดีแล้วนี่เราจะไม่รู้เลยคะว่าท่านมาสอนอะไรคะ ?

ตอบ : หลวงพ่อท่านสอนอยู่เสมอว่านักปฏิบัติที่ดีกระตือรือร้นกับปากกาต้องใกล้มือไว้ พอท่านสอนเราก็เขียนเลย ไม่ใช่เขียน ตอนนั้นเขียนไม่ได้ บางทีเปิดไฟก็ไม่ได้ ต้องคลำทั้งมืดๆ อย่างนั้นแหละ เพราะ

ไปหาเขาส่วนใหญ่ความสามารถเรามันแย่ ก็ไม่ค่อยชัดเท่าไร
 ถาม : แล้วอย่างเป็นเรื่องสมมุติล่ะคะ อย่างไม่ออสเตรเลียแล้วฝันว่ามี
 ดวงวิญญูณดวงหนึ่งเขาเดินมากุยกักับเราเลย เขาบอกเราว่า เขาชื่อนี้
 เขามาตายที่นี่ เขาเป็นชาวที่นี่ แล้วก็อีกพวกหนึ่งก็จะเดินมาแบบมาขอ
 บุญ แบบทำมืออย่างนี้ล่ะคะ ที่ปลายเตียงเราแล้วก็เดินออกไปอย่างนี้ล่ะ
 คือในสิ่งที่เราเห็นดังกล่าวณ.พื้นที่ตรงนั้นเนี่ยแสดงว่าเรามีความสัมพันธ์
 กับพวกเขาแต่เก่าก่อนหรืออย่างไรคะ เราจึงได้สัมผัสแล้วเจอ ?
 ตอบ : มีทั้งว่าเรามีความสัมพันธ์กับเขามาแต่เก่าก่อนก็ได้ ขณะ
 เดียวกันเขารู้ว่าเราเป็นผู้ที่มีบุญเป็นนักปฏิบัติมั่นคงใน ทาน ศีล
 ภาวนา เขาสามารถที่จะได้ส่วนบุญกับเราได้ เขามาขอเอาเฉย ๆ ก็มี
 คราวหน้าให้เพิ่มความขี้สงสัยขึ้นนิดหนึ่ง อย่างเช่นเขาบอกเสร็จเรียบ
 ร้อยตามว่ามีอะไรเป็นหลักฐานมัย อย่างเช่นว่าไปถามใครหรือว่าไปหา
 ได้ที่ไหน เพื่อจะได้ยืนยันว่าเรื่องที่เขอบอกฉันเป็นเรื่องจริงแล้วเขาจะ
 บอกให้ มันจะพิสูจน์ได้ง่ายๆ อย่างว่าเขามีญาติมีโยมเหลืออยู่ที่ไหนบ้าง
 ที่เราจะติดต่อสอบถามเรื่องนี้ว่ามันถูกต้องมัย แล้วเขาจะบอกหมด
 แต่ตอนนั้นต้องรีบจดนะ อย่าให้สว่างๆ ลืมอีก
 ถาม : ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะแบบ อย่างเช่น เราไม่ได้ตั้งใจ คือตอนนี้
 กำลังจะเรียนต่อล่ะคะ คือเราไม่ได้คิดว่าจะต้องเป็นประเทศไหน พอดีใน
 ฝันนี้มาอีกแล้วคะชัดมาก เป็นชาวอินเดียมาบอกเราว่า ถ้าได้ไปอังกฤษ
 ให้ไปที่เมืองแทนสฟิว แล้วบอกว่าที่แห่งนี้จะเป็นป่าทึบแล้วมีลำธาร
 ก็แสดงภาพให้ดูเลย ซึ่งเราก็ เอ๊ะ อะไร..เราไม่เคยคิดว่าเราจะไปไหนเลย
 ปรากฏหลังจากฝันได้มา ๑ ปี ตัวเองก็ไปสมัครไปก็ปรากฏว่า ที่อังกฤษ

รับเข้าเรียนแต่ว่าตอนนี้ยังสอบไม่ผ่านแต่อังกฤษรับแล้วก็เลยไปค้น
 หาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตนะล่ะคะว่าเมืองแทนสฟิวที่เขาพูดนั้นมันมีจริงหรือเปล่า
 ปรากฏไปเช็คดูมันมีจริงๆ นะคะ ซึ่งเราก็ตกใจจนลุกชู่เลย เฮ้ย มันเป็น
 ไปได้ด้วย แล้วลักษณะอย่างนี้มันเป็นเหมือนกับว่าเป็นเทพมาบอกก่อน
 ล่วงหน้าหรือว่าอย่างไรคะ ?
 ตอบ : เรียกว่าอย่างนั้นก็ได้อธิบายว่าเราอาจจะมีความสัมพันธ์เคยอยู่ที่นั่น
 เคยทำอะไรไว้ที่นั่น เขาเองเขาคงต้องการให้เรากลับไปสถานที่นั้น
 มันเป็นไปได้ ๒ อย่างว่า ถ้าอยู่ในสถานที่ ๆ เราคุ้นเคยสิ่งต่าง ๆ ที่เรา
 ทำมันจะง่ายหรือว่าอยู่ในสถานที่ ๆ เขามีอำนาจถึง เขาสามารถ
 ช่วยเหลือสงเคราะห์เราได้ง่ายนะ คราวนี้บอกเขาด้วย จุฑรูปบอกเขา
 นึกถึงหน้าคนๆ นั้นนะ บอกเขาบอกว่าตอนนี้จะไปแล้วละ ช่วย
 สงเคราะห์ให้ทุกอย่างมันง่าย ๆ หน่อย
 ถาม : ละ ไม่รู้เหมือนกันล่ะ ตอนนี้ยังหาทุนยังไม่ได้เลยเจ้าคะ ?
 ตอบ : บอกเขาไปตรงๆ เลยเดี๋ยวเขาจัดการเอง เรื่องของผี ของเทวดา
 ถ้าเขาโอเค. ถ้าเขาต้องการจะช่วยต้องการให้เราไปจริงมันจะง่าย วิธีง่าย
 ที่สุดคบกับผีคบกับเทวดาสบายใจ เขาไม่หลอกเราหรอก ของเขาได้
 เขาก็บอกว่าได้ ไม่ได้เขาก็บอกว่าไม่ได้ แต่ว่าอย่าตั้งใจมากนักนะ ทำใจ
 สบายๆ ภาวนาหลับไปเหมือนเดิม ถ้าหากจุฑรูปบอกเขาแล้วมีอะไร
 ข้องขัดเดี๋ยวเขามาบอกเอง หรือว่าจะให้เราแก้ไขยังไง ไปหาใคร หรือ
 ขอทุนที่ไหนอย่างนี้ เดี่ยวเขามาบอกเอง
 ถาม : การที่บุคคลซึ่งเป็นชาวต่างชาติที่เราไม่รู้จักเลย อยู่ดีๆ ก็อยากจะ
 ช่วยเหลือเราโดยช่วยสอนภาษาอังกฤษให้มีประมาณ ๓ คนล่ะ ตอนนี้

เข้ามาเรียงคิวที่จะสอนภาษาอังกฤษให้ ก็เลยว่าคนเหล่านี้นี่เพียงแค่เรา
เอ่ยปากว่า เราต้องการเรียนภาษาอังกฤษก็มาทั้งหมด ๓ คนเรียงกัน
มาทั้งหญิงทั้งชาย แสดงว่าเราเคยมีความสัมพันธ์... ?

ตอบ : พระพุทธเจ้าตรัสว่า บุคคลที่เกิดมาในโลกแล้วได้พบกัน
ในอดีตไม่มีความสัมพันธ์มานั้นไม่มี ต้องเคยมีความสัมพันธ์กันมา
อย่างน้อยๆ ในฐานะใดฐานะหนึ่งหลวงพี่ประทับใจพระที่นารักของวัด
ท่าซุง เดินทางไปพร้อมกับหลวงพ่อก่อนที่นืออเมริกามันหนาวนี่พระใส่เสื้อกัน
หนาวไม่ได้ ก็ได้แต่ห่มจีวร ปรากฏว่ามีคุณเมิดหลายคน เดินมาก็ส่งตั้งค์
ให้เอาไปซื้อสเวตเตอร์ อีกคนหนึ่งก็มาส่งตั้งค์ให้บอกเอาไปซื้อชะ
อีกคนก็ส่งตั้งค์ให้เอาไปซื้อชะ พระทั้งกลุ่มมันให้อยู่องค์เดียว ไม่ให้
องค์อื่นด้วย ที่นี้ท่านกึ่งๆว่า อะไรกันวะ ? หลวงพ่อบอก เอ็งเคยเกิดที่นี้
เป็นหัวหน้าเผ่าอินเดียนแดง พวกนั้นลูกน้องเก่าเอ็งทั้งนั้นแน่ะ มันเห็น
เจ้านายมันจำได้ มันก็เลยให้สแตงค์ มันหวังกลัวจะหนาวตาย ปรากฏว่า
หลวงพี่ที่ปแกกลับมาก แยกบอกว่า เฮ้ย..เล็ก ข้าไม่อยากจะเชื่อวะ ข้าเอง
ก็ไม่รู้ว่าใจมันมีความผูกพันอะไร แกก็เปิดต้นขาให้ดูแกสลักรูปหัวอินเดียน
แดงอยู่นะ คือแสดงว่าใจลึกๆ ของแกๆ ก็ยังนึกถึงเรื่องเดิมๆ ของแกอยู่
แต่ว่ามันไม่รู้ตัว พอไปถึงโน่นซัดเลย ยิ่งหลวงพ่อยันไว้ด้วยเถียงไม่ออก
เลย ให้อยู่คนเดียวจริงๆ พระนั่งอยู่ตั้ง ๔-๕ องค์ เป็นยังไงเจอหัวหน้า
อินเดียนเข้าแล้ว นั่นแหละลักษณะเดียวกัน คนเราที่เกิดมาในโลกนี้ได้
พบได้เจอได้อะไรกัน ในอดีตไม่เคยมีความสัมพันธ์กันมานั้นไม่มีหรอก
อย่างน้อยๆ ก็ต้องมีไม่ฐานะใดก็ฐานะหนึ่ง อาจจะเป็นคนครอบครัว
เดียวกัน อาจจะเป็นลูก เป็นพ่อ เป็นแม่ เป็นพี่ เป็นน้อง เป็นสามี ภรรยา

เป็นเพื่อนฝูง เป็นครูบาอาจารย์อะไรกันมาอย่างนั้น พวกนั้นอาจจะเป็น
เพื่อนที่เรารักมากก็ได้ เคยซึ่กันมาก่อนในอดีต มาชาตินี้ถึงเวลาเจอเพื่อน
ก็อยากจะช่วย เขาเองเขาก็ไม่รู้ตัว แต่ด้วยความสัมพันธ์จะทำให้เหมือนกับ
มันดึงดูดกันเข้ามา เตียวพอไปแล้วก็จะเจอพวกนี้อีก ยิ่งสถานที่ๆเป็น
ถิ่นเก่าที่เป็นอะไรนี่นะ แต่ว่าให้ระวังๆ เอาไว้ชนิดหนึ่ง สถานที่เก่าที่ไหน
ก็ตามคนที่รักเรามีอยู่ อย่าลืมนะคนที่เกลียดเราก็มีอยู่ เพราะฉะนั้น
ถึงไปอยู่ก็ตามอย่าประมาท ต้องตั้งหน้าตั้งตาอยู่ในทาน ศีล ภาวนาโดย
เฉพาะภาวนารักษาอารมณ์ให้ทรงตัวไว้เสมอ ถึงเวลาอะไรจะเกิดขึ้น
พรรคพวกเขาจะได้บอกเราได้

ถาม : การที่เราจะได้ไม่ได้นี้ขึ้นอยู่กับจังหวะชีวิตด้วยหรือเปล่าคะ ?

ตอบ : ขึ้นอยู่กับจังหวะ ถ้าหากว่าจังหวะไหนกุศลส่งอะไรก็ง่าย
ไปหมด ถ้าหากว่าเป็นช่วงอกุศลคือความไม่ดีที่เราทำไว้มันเข้ามา
อะไรมันเข้ามา ก็สะดุดติดขัดไปหมด จำเอาไว้ว่า เราเกิดเป็นมนุษย์
ต้นทุนเราพอแล้ว บุญเราต้องทำมาพอสมควรทีเดียวถึงได้เกิดเป็น
มนุษย์ได้ ในเมื่อบุญเราทำมาพอสมควรแล้วก็อย่าประมาท
ต้องรีบเร่งทำไปให้มันมากขึ้น โดยเฉพาะตัวที่มันไม่เสียอะไรเลย
ก็คือศีลกับภาวนา รักษาศีลให้ปกติ ภาวนาเจริญสมาธิให้เป็นปกติ
พวกนี้จะเป็นบุญใหญ่กำลังสูงมาก ถ้าหากว่าเราให้ทานอย่างเดียว
มันเสียทรัพย์เสียของเสียอะไร แต่ศีลกับภาวนาเราไม่ต้องเสียอะไรเลย
เป็นบุญใหญ่่ง่ายที่สุด บุญกุศลพวกนี้แหละที่จะตามส่งผลให้กับเรา
ถ้าจะมีเคราะห์กรรมอะไรเนื่องด้วยสิ่งไม่ดีเก่าๆที่เราทำมา ถ้าเราเป็นผู้
มันคงใน ทาน ศีล ภาวนา สิ่งทั้งหลายเหล่านั้นจะตามสนองเราได้ไม่ถึง

๒๕ เปอร์เซ็นต์ เต็มที่ก็ได้แค่ ๑ ใน ๔ เท่านั้น อีก ๓ ส่วนนี้อาณูภาพของ ทาน ศีล ภาวนากันไปเรียบร้อยแล้ว ยิ่งไปต่างประเทศยิ่งต้องอาศัยเยอะ เลย เพราะว่าเราไปต่างบ้านต่างเมือง มันเหงาบ้าง เครียดกับการเรียน บ้าง เดี่ยวถึงเวลาร้องไห้หน้าตาเป็นผาเต่าเลย เคยเห็นเขาผาเต่ามั๊ย? เขาจะเอากาบกล้วยพัน ๆ ๆ แล้วก็โยนเข้ากองไฟเลย เต่าก็ตะเกียก ตะกายตายยากตายเย็นหน้าตาไหลน้ำตาาร่วง โบราณเขาว่าอะไรมันมีเหตุ มีผลแต่บางคนเขานึกไม่ถึง ร้องไห้หน้าตาเป็นผาเต่ามันจะผาทำไม มันก็ ผาไปกินนั่นแหละ (หัวเราะ) เต่าก่อนจะตายมันก็ดิ้นก็ร่นของมัน หน้าตาไหลน้ำตาาร่วง

ถาม : ช่วงนี้ถ้าทำวิปัสสนาให้กายว่างแต่ทำไมไม่ค่อยบ่อยนะค่ะ นาน ๆ ทีจะจับลมหายใจจะจับตอนนอนแล้วช่วงกลางวันนึกถึงความตายบ้าง วันหนึ่งประมาณครั้งเดียว ?

ตอบ : ดึกว่าไม่นึกเลย จริง ๆ แล้วชีวิตเราอยู่กับลมหายใจเข้าออก หายใจเข้าไม่หายใจออกมันก็ตายแล้ว หายใจออกไม่หายใจเข้าไปใหม่มันก็ตาย เพราะฉะนั้นให้นึกถึงทุกลมหายใจเข้าออก นึกได้เมื่อไหร่ก็ เอ๊ะ นี่เราจะตายแล้วนี่หนอ ถ้าหายใจเข้าไม่หายใจออก ก็เสร็จเรียบร้อยแล้ว ตั้งเป้าไว้เลยว่าตายแล้วจะไปไหน ถ้าหากว่าเรา คิดว่าเทวดาดีตายแล้วเราจะไปเป็นเทวดา คิดว่าพรหมดีตายแล้วเราจะ เป็นพรหม ถ้าคิดว่าพระนิพพานดีตายแล้วเราจะไปพระนิพพาน ตั้งเป้า ของเราเอาไว้ ลักษณะของกำลังใจมันเหมือนกับสมาร์ทบอม ถึงเวลา เสร็จลือคเป้ายังมันถึงเวลามันทำงานของมันเอง เข้า ๆ ของเรา ๆ ก็ตั้ง กำลังใจของเราเอาไว้ว่า วันนี้เราตื่นขึ้นมาแล้ว เราต้องไปทำหน้าที่

การงานของเราที่เราดำเนินมาแล้วทุกวัน ถ้าหากมันหมดอายุขัย หรือว่าเกิดอุบัติเหตุอันทำให้เราต้องตายไปภายในวันนี้ เราขอไป นิพพานทีเดียว แล้วภาวนาให้กำลังใจทรงตัวชั้กพักหนึ่งอาจจะ ๕ นาที ๑๐ นาที ถ้าทำอย่างนี้ได้ วันนั้นทั้งวันต่อให้จิตมันวุ่นวายด้วย เรื่องงานเรื่องการอะไรก็ตามที่ ถ้ามันตายมันจะไปนิพพาน เพราะ เราลือคเป้าเอาไว้ตั้งแต่ตอนเช้าแล้ว สมัยนี้โทมาฮอคมันทำได้มั๊ย? เราเอามั่ง

ถาม : ขนเจียมคืออะไรครับ ?

ตอบ : ขนเจียมก็คือขนสัตว์ แต่คราวนี้มันเป็นขนสัตว์ที่เป็นเส้น ๆ มัน ไม่ใช่ขนที่เป็นหนัง อย่างเช่นว่า เขากร้อนมาอย่างนี้ ประเภทที่เราตัดผม เลยละ คำว่าหล่อสันถัดด้วยขนเจียม ก็คือทำที่นั่งด้วยขนสัตว์ แต่ที่เขา เรียกว่าหล่อก็เพราะว่า สมัยก่อนนี้เขาหล่อจริง ๆ เขาจะทำเป็นกะบะขึ้น มานะ แล้วเสร็จแล้วก็เอากาวลงครึ่งหนึ่ง แล้วก็เอาขนสัตว์โรยให้ทั่ว ลงกาวอีกชั้นหนึ่งแล้วก็เอาขนสัตว์โรยให้ทั่ว ไล่ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะหนา ตามต้องการ ทิ้งไว้ให้แห้งแล้วก็ลอกออกมาทั้งผืน

ถาม : ขอให้หลวงพี่อวยพรให้หน่อยค่ะ...(จะแต่งงาน ขอพรจาก หลวงพี่) ?

ตอบ : ช่วยอวยพรให้หน่อยคำอวยพรทั้งหมดมันจะเป็นจริงได้ก็ต่อเมื่อ

๑. เราเป็นผู้มีความอดทน การที่เราครองคู่กันไป ช่วงที่เรารัก กันอยู่มันเหมือนกับว่าเราต่างคนต่างนำเสนอในสิ่งที่ดี ๆ ของตัวเอง ให้อีกฝ่ายหนึ่งรับรู้ ข้อบกพร่องนี้เราเก็บมันเอาไว้ ในเมื่อเราเสนอแต่ สิ่งที่ดี ๆ ไปเขาชินกับสิ่งนั้น พอไปอยู่ร่วมกันเข้าข้อบกพร่องก็ปรากฏขึ้น

ถึงตอนนั้นเราต้องทำให้ได้ว่าเขาเป็นปุถุชนคนหนึ่งย่อมมีอะไรที่มีส่วนไม่ได้อยู่เป็นธรรมดา ในเมื่อเรารักกัน เราใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน เราก็ต้องยอมรับเขาให้ได้ อย่าถือทิฐิมานะปรับตัวเข้าหากันซะคนละครึ่งหนึ่ง อันดับต่อไปก็คือว่า ต้องมีความจริงใจต่อกัน มีอะไรพยายามพูดกันก่อน อย่าประเภทไปใช้อารมณ์ ถึงเวลางอนไป ๓ วัน กว่าจะเจรจากันรู้เรื่อง คนงออีกเหนื่อย คนงอนก็เหนื่อย มันไม่มีอะไรดีนอกจากจะทำให้ชีวิตครอบครัวแตกร้างกันเสียเปล่าๆ พองอนหลายๆที่เขาเลิกงอขึ้นมาก็บ้านแตกอีก เพราะฉะนั้น สัจจะ จริงใจกัน ทมะ ต้องมีความข่มกัณฑ์เห็นอะไรที่มันไม่ดีไม่งามอะไรขึ้นมาหรือว่าในสิ่งที่เราคิดว่าเราถูก เขาไม่ถูกอะไรเหล่านี้พยายามข่มกัณฑ์เอาไว้ หาอะไรใส่ปากคาบไว้ก็ได้ อย่าเพิ่งว่าเขา ขันติ อดทนต่อการดำเนินชีวิต ชีวิตคู่เนะมันเหนื่อยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แทนที่จะเป็นตัวเราคนเดียวมันกลายเป็นเขาไปแล้วใช่มี๊? ก่อนหน้านี้เราไม่ซักผ้าซัก ๓ วัน ๗ วันก็เรื่องของเราได้แต่ตอนนี้ไม่ได้แล้ว จะกินข้าวซักวันละมี้อ ๒ มี้อ กินเช้า กินดึกยังงี้ก็ได้ ตอนนี้อยู่ไม่ได้แล้วมีอีกคนหนึ่งต้องคิดถึงอีกคนหนึ่งเอาไว้ เพราะฉะนั้นต้องเพิ่มความอดทนขึ้นอีกหลายเท่าตัว ตัวสุดท้ายคือ จาคะ เสียสละ ตัวนี้ก็คือว่ามีอะไรในส่วนที่เราคิดว่าเราพอที่สละ พอที่จะยกยให้กับอีกฝ่ายได้ก็รีบๆ ทำเอาไว้ แล้วขณะเดียวกันว่าอะไรที่เรามีอยู่มันดีมันเหมาะมันสมสำหรับอีกฝ่ายหนึ่งก็พยายามหาให้เขา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าชีวิตคู่ของเรามีความจริงใจต่อกัน มีความข่มกัณฑ์ มีความอดทน มีความเสียสละต่อกัน มันก็จะอยู่ด้วยกันได้ยืนนาน ไม่มีพรอะไรที่จะรักษาชีวิตคู่ของเราเอาไว้ได้ นอกจากสิ่งที่เรากระทำดีต่อกันเท่านั้นเอง

เทศนาว่าสาเน ท้ายสุดแห่งพระธรรมเทศนา (หัวเราะ) ไปๆ มาๆมันจะกลายเป็นเทศน์ไปซะแล้ว เอาแค่นั้นแหละตั้งใจเอาไว้จำเอาไว้ว่ารักกันได้กว่าจะตกลงกันได้มันยากมันเย็น ได้มาแล้วรักษาเอาไว้ให้ดี โดยเฉพาะถนอมน้ำใจต่อกัน พยายามประเทภปิยะวาจาต่อกันมีอะไรพูดดีต่อกัน เราแต่งงานไปเราไม่ได้แต่งงานกับเขาคนเดียว แต่ว่าเราต้องแต่งงานกับครอบครัวกับญาติพี่น้องของเขาอีกเยอะแยะ คนที่เรารักอาจจะดี แต่ญาติของคนรักของเราอาจจะเงี้ยไม่เอาไหนก็ได้เพราะฉะนั้นต้องอึดมากๆเลย อาตมาทุกวันนี้เคยบอกกับรุ่นน้องว่า ให้นางสาวไทย พ.ศ. ล่ำสุดมาคุกเข่าอยู่ตรงหน้า บอกว่า ท่านเจ้าข้าสิกลงไปแต่งงานกับดิฉันเถิด บอกไม่ไหวนี่แล้วมันสยดสยอง คือมานึกแล้วว่าเราแต่งงานกับเขามันไม่ได้ แต่งคนเดียว มันต้องแต่งงานกับครอบครัวเขา กับญาติพี่น้องของเขาอีกตั้งเยอะตั้งแยะ แล้วเดี่ยวจะต้องมีลูก มีหลาน มีเหลน มีโหล่น จะต้องไปดำเนินชีวิตในลักษณะของขรवास บอกมันได้ยืนแล้วมันสยดสยอง ไปไม่ไหว ไม่ใช่ว่าเขาไม่ดี เขาดีแต่เราเองมันไปไม่รอด เพราะฉะนั้นต้องให้เป็นนางสาวไทย พ.ศ. ล่ำสุดมาขอแต่งงานด้วยก็ไม่เอาแล้วจำหนูเอ๊ย.. มันกลัวจริงๆ ใครที่กล้าแต่งงานขอชมว่ากล้าหาญมากต้องให้เหรียญอะไร? กางเขนเหล็ก? ...ชีวิตคู่พระพุทธเจ้าบอกว่า ถ้ามีศีล มีทานเสมอกันอยู่กันได้นาน ท่านบอกว่าเป็นคู่เทวดากับเทวดา มันจะมีคู่เทวดากับเทวดา เทวดากับมนุษย์ เทวดากับนางผีเสื้ออะไร อย่างนี้ไล่ไปเรื่อยสลับกันไปสลับกันมา ถ้าได้คู่เทวดากับเทวดา มนุษย์กับมนุษย์ ผีเสื้อกับผีเสื้อ ผีเสื้อนี่ก็คือยักษ์ ยักษ์กับยักษ์อย่างนี้ มันก็เรียกว่ายังงี้ ถูกฝาถูกตัว มันไม่ผิดฝาผิดตัว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า

กระโดดข้ามไปกระโดดข้ามมาสะก๊ี่ ชีวิตคู่อาจจะไม่ดีพอหรืออาจจะ
ไม่ยืนยาวอย่างนี้เป็นต้น โบราณเขาถึงจะต้องมีการดูดวง แต่จริงๆแล้ว
ดวงนั้นนะมันขึ้นอยู่กับเรามากกว่า ถ้าตั้งใจจะประคับประคองมันให้ดี
จริงๆอยู่กันด้วยความอดทนอดกลั้นมันต้องได้ดีอยู่แล้ว

แต่งงานก็มาหาพระไช้มัย ? ถึงเวลาวันแต่งก็ทำบุญเลี้ยงพระ
มีลูกก็หาพระตั้งชื่อให้ ถึงเวลาก็มีการโกนผมไฟเพื่อต้อนรับพระอีก
สมัยก่อนนี้ถ้าหากว่าเข้าเรียนก็ส่งไปโรงเรียนวัดอีก ถึงเวลาจะแต่งงาน
แต่งการก็ถึงพระอีก เจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมาพระสวดต่อนาม ตายขึ้นมา
พระสวดบังสกุล โบราณเขาเก่งเขาผูกพวกเรายู่กับความดีตลอด
พวกเรามาสูโบราณไม่ได้ ไม่เห็นความฉลาดล้ำลึกของคนโบราณ

ถาม : อย่างคนที่เขาไป (ไม่ชัด) แต่หลังจากที่เขาผิดแล้วแล้วเขาก็
ไม่ได้ผิดอีกเพราะเขาไม่ได้คืน อย่างนี้ถือว่าเขาผิดมั๊ย ?

ตอบ : ถ้าหากว่ายังไม่มีการไปขอขมากับความผิดนั้นก็ยังมีอยู่
โบราณเขาถึงได้ว่าถ้าหากว่าเวลามีการหนีตามกันไป มีการจุดกันไป
โบราณเขาถึงมีการขอขมา การขอขมานี้ถ้าหากว่าอีกฝ่ายหนึ่งยก
โทษให้ถือว่าเป็นการอโหสิกรรม คือจะไม่มีโทษอีกเลย

ถาม : อย่างศีลข้อ ๑ นี้เราฆ่าไปแล้วๆ เราขอขมานี้ตรงนั้นอาจว่าศพ
ศพนี้เขาอาจจะไม่ให้ภัยเรา แต่หลังจากนั้นเราไม่ฆ่าอีก ตรงนี้จะถือว่า
ผิดมั๊ยคะ ?

ตอบ : ตรงนั้นนะ โทษเก่าจะถือว่าไม่ผิดไม่ได้ มันผิดอยู่ แต่ว่าโทษ
ใหม่มันไม่มีเพราะเราพยายามทำในด้านดีให้มากเข้าไว้ให้จิตมัน
เคยชินกับความดี จะได้ไม่นึกถึงความชั่วที่เคยทำไว้ตรงนั้นอีก ไม่ว่าจะ

ศีลข้อไหนก็ตามเมื่อเราล่วงเราละเมิดไปแล้ว ให้ตั้งหน้าตั้งตารักษามั่น
ใหม่ทันที อย่าไปหวนคิดถึงของเก่า เพราะว่าถ้าคิดถึงของเก่าแล้วใจมัน
จะหมอง ตั้งหน้าทำดีเข้าไว้ให้ความดีมันเคยชินอยู่ในใจเรา ถ้าหากว่า
จิตมันเกาะความดีจนชิน ถึงเวลาตายมันไปได้

ถาม : เพราะฉะนั้นคนที่ผิดศีลข้อ ๓ นี้ถ้าฝ่ายเจ้าของเขาไม่ภักย์อยู่แล้ว
แต่ว่าผู้ที่เข้ามาอยู่ด้วยกันเขาก็พยายามปฏิบัติธรรมนะนะคะ ตอนนี
มันได้นิดหน่อย แต่... ?

ตอบ : ผิดนะผิด แต่ถ้าหากว่าเราทำความดีสูงกว่ากำลังของความดีมันก็
สามารถส่งให้เราไปได้แต่ว่ามันประมาทไม่ได้เลยนะ

ถาม : เราจะถือว่าเขาจะไม่ผิดอีกแล้วตอนนั้น แต่ว่าเขาไม่คืนให้
ตอนนีนี้จะถือว่าเขาถือศีลบริสุทธิ์ได้มั๊ยคะ ?

ตอบ : ถ้าหากว่าเราไม่ละเมิดคนของเขาอีกก็ไม่เป็นไร

ถาม : ถ้าเราไปเอาของเขา แล้วได้รับความยินยอมจากเขา ?

ตอบ : อันนั้นไม่ผิด

ถาม : แต่ว่าต้องยินยอมด้วยใจจริงๆ ไช้มัยคะ ?

ตอบ : หลอกให้เขาเอ่ยปากยอมก็ใช้ได้แล้ว เรื่องของธรรมะเขาตรงไป
ตรงมาถ้าบอกว่ายอมก็เป็นอันว่าจบเลยพยายามไปกล่อมเขาหน่อยก็แล้วกัน

ถาม : แล้วอย่างกรณีที่เรานั่งสมาธินี้ อย่างความรู้สึกเราจะรู้สึกกว่า
หลวงพ่อกำลังมาโปรดเราหรือมาสงเคราะห์เราเนี่ย มันจะมีเกณฑ์อะไร
วัดคะ เพราะบางครั้งมันเหมือนกับที่เราคิดเองเพียงแต่ว่าภาษาพูดมัน
เหมือนกับเป็นตัวแทนอะไรอย่างนี้ ?

ตอบ : บางที บางอย่างบางเวลาเราถามท่านในเรื่องที่มันจะเกิดขึ้นใน

ระยะใกล้ๆ ไม่ใช่เราปรมาสาในครูบาอาจารย์ แต่ต้องการจะทราบจริงๆ ว่าที่มาทำมาจริงๆ มั้ย ? เพราะฉะนั้นถามเรื่องที่จะเกิดขึ้นใกล้ๆ อย่างเช่นว่า สมมุติว่าพรุ่งนี้เราออกไปข้างนอกจะเจอใครก่อน คนนั้นเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ใส่เสื้อผ้าสีอะไรแล้วเราก็จดจำไว้ ถ้าหากว่ารุ่งขึ้นเป็นไปตามนั้นจริงๆ ก็แปลว่าใช่อย่างนี้เป็นต้น แต่ถ้าถามหวยก็คงจะโดนไม่ตะพด เพราะฉะนั้นก็เลือกถามเอาหรือไม่ก็จะมีเหตุหรือไม่ดีเกิดขึ้นในครอบครัว ถ้าเกิดขึ้นจะเกิดในลักษณะไหนอย่างนี้ ถามเพื่อต้องการความมั่นใจไม่เป็นไร

ถาม : แล้วอย่างการที่เรารู้สึกว่ที่ทำมาโปรดนี้ อาจจะไม่ใช้ทุกครั้งที่เป็นท่านใช้มั๊ยคะ บางครั้งเราอาจจะคิดเองก็ได้ใช้มั๊ยคะ ?

ตอบ : มันอาจจะมีได้ทั้งสองอย่าง แต่ถ้าหากว่าเราเคยใช้อารมณ์ใจนั้นจนชินแล้วมั่นใจ พอความรู้สึกนั้นมันเกิดขึ้นมา เราจะรู้ทันทีว่านั่นแหละของจริง หลวงพ่อท่านถึงได้ย้ำแล้วย้ำอีกบอกให้จำอารมณ์นั้นไว้ ถ้าเราจำได้ถึงเวลาอาการเกิดขึ้นตามนั้นก็แปลว่าใช่ ถ้าหากว่าผิดไปจากนั้นก็ให้สงสัยไว้ก่อนว่าอาจจะไม่ใช่

ถาม : ที่เมื่อก่อนบอกว่าถ้าเรื่องงานให้ติดต่อกับพระวิสุทธิเทพนี้ คำว่าพระวิสุทธิเทพนี้ในความหมายก็คือ..... ?

ตอบ : พระพุทธเจ้าบนพระนิพพาน จุดศูนย์กลางแจ้งก็ได้

ถาม : จะองค์ไหนก็แล้วแต่หรือคะ ?

ตอบ : ก็เอาว่า องค์ปัจจุบันแล้วกัน

ถาม : มีอีกอันหนึ่งคือ เพื่อนเขาถามมาคือเขาจะจับลมหายใจไม่ค่อยจะได้พอจับไปซัก ๓ - ๔ หนมันก็จะหายไปทุกครั้ง เขาก็มีความรู้สึกว่

ทำไมเขาถึงจับไม่ได้ ?

ตอบ : บางที่เขาอาจจะมีสมาธิสูงไปเลยก็ได้นะ ลมหายใจหายไปเลยนี้ อย่างน้อยๆ มันจะต้องเป็นปฐมฌานละเอียดหรือไม่ก็เป็นฌานที่ ๒ ความรู้สึกของจิตกับกายมันแยกออกจากกันเราจับอาการของลมหายใจเข้า-ออกไม่ได้นะ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามันเกิดขึ้นบอกเขา บอกว่าลองอย่าไปควานหาลมหายใจ ทำเฉยๆ ไม่รู้ไม่ชี้ให้กำหนดสติรู้ไว้ว่าตอนนี้ลมมันไม่มีแล้ว มันจะมีคำภาวนาหรือไม่มีคำภาวนาก็ให้รู้ไว้อย่างนี้เป็นต้น ถ้าหากว่าเราทำใจรักษาไว้ในระดับนี้ได้ มันจะก้าวหน้าไปอีก ถ้าหากว่ามันเป็นฌาน ๒ อย่างที่ว่า ว่าจริงนะจ๊ะ แต่ถ้าหากว่าไม่ได้ก็แปลว่าจิตของเขาหยาบ เผลอไปกับลมหายใจเข้าออก ก็ให้ย้อนกลับมานึกถึงลมหายใจเข้าออกใหม่ เป็นไปได้ทั้ง ๒ อย่าง ที่นี้ตัวเขาเองต้องสังเกตเองว่ามันเป็นแบบไหน

ถาม : ไม่สอนนั่งสมาธิหรือคะ ?

ตอบ : คือว่าบ้านสายลมเขาสอนเป็นปกติอยู่แล้ว ถ้าหากว่าเราไปสอนมันเหมือนกับสอนแข่งกับสำนักใหญ่ มันน่าเกลียด เพราะฉะนั้นถ้าใครปฏิบัติมาติดขัด สอบถามตรงนี้ดีกว่า

ถาม : ...ปกติจะหยุดทุกวัน ที่นี้จะไม่อยู่บ้านเดือนหนึ่ง ก็เลยจะหยุดเผื่อไว้ ๓๐ วันที่กำลังจะมาถึงข้างหน้านี้ถือว่าถูกต้องมั๊ยคะ ?

ตอบ : ก็ได้เหมือนกัน คือความตั้งใจของเรา แต่จริง ๆ ถ้าหยุดทุกวัน จิตก็คือจิตใจของเราได้สละออกทุกวัน ประเภทที่ว่าทำบุญที่ละบาท ทำ ๓๐ ครั้งโอกาสดีกว่าทำบุญที่ ๓๐ บาทแต่ทำครั้งเดียว ดีกว่าตรงที่ว่าจิตใจเราได้สละออกทุกวัน ได้นึกถึงบุญทุกวัน มันจะอยู่

ในกุศลที่มากกว่า แต่อันโน้นมันจะได้หนักถึงครั้งเดียวได้ทำครั้งเดียว เพราะฉะนั้นจริงๆ แล้วก็คือมันใช้ได้ทั้งคู่แล้วแต่ว่าโอกาสมันจะอำนวย แต่ถ้าว่ากันตามความเป็นจริงแล้วหยอดทุกวันโอกาสมันจะดีกว่า เพราะฉะนั้นถ้ามีโอกาสทำทุกวันก็ทุกวันถ้าไม่มีทุกวันก็เล่นมันที่หนึ่ง ๓๐ เหรียญไปเลยหรือจะเอา ๓๖๕ เหรียญ (หัวเราะ) เล่นมันปีละครั้งเลย

ถาม : แล้วถ้าเรามีการแผ่เมตตา สวดมนต์ก่อนนอนทุกวันนี้ถ้าเราทำทุกวันเป็นกิจวัตรไม่มีพลาดอะไรเลย ถือเป็นการดีใช่ไหมคะ ?

ตอบ : ถ้าหากว่ามันไม่มีพลาดเลย ถ้าไม่ได้ทำแล้วรู้สึกทันทีที่เราขาดการกระทำอันนั้นจำเป็นต้องรีบไปทำ อันนั้นถือว่าทำเป็นฉันทแล้วความดีมันมันคงแล้ว แต่ที่นี้การแผ่เมตตาของเราที่ลักษณะไหน การแผ่เมตตาก็คือกำหนดจิตของเราให้มีความรู้สึกที่เราไม่เป็นศัตรูกับใคร เรายินดีเป็นมิตรกับคนและสัตว์ทั่วโลก ไม่ว่าผู้ใดก็ตามที่เป็นเพื่อนร่วมทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตายภพไหนภูมิไหน ก็ขอให้เขาพ้นจากความทุกข์อยู่ดีมีสุขด้วยกันในลักษณะนี้ ส่วนอีกอย่างหนึ่งไม่ได้เรียกว่าแผ่เมตตา เรียกอุทิศส่วนกุศล ของเราใช้คำพูดผิด อุทิศส่วนกุศลก็คือเราทำความดีในทาน ในศีล ในภาวนาเสร็จก็ตั้งใจให้เขา อันนั้นดีมากเลย เพราะว่าบุคคลที่เขาสามารถรับนะมีอยู่ทุกครั้งแหละ เพียงแต่เราจะเห็นหรือไม่เห็นเท่านั้น ถ้าหากว่าเขามาแล้วเราไม่ให้เขาก็ถือว่ามาเกือบที่เสียใจเดินน้ำตาร่วงไปเลยอุทิศสำหรับตะกายมาทั้งที่แล้วทำไมไม่ให้เราวะ?

ถาม : หนูใช้วิธีตามของหลวงพ่อนะคะ ?
ตอบ : ทำตามนั้นก็ถือว่าสมบูรณ์แล้ว
ถาม : แต่ไม่มีตรงที่ให้พ่อแม่ล่ะคะ ?

ตอบ : ในนั้นเขาบอกอยู่แล้ว บอกว่าให้ผู้ที่ล่วงลับไปแล้วใช้มั๊ย ? จะเป็นญาติก็ดี ไม่ใช่ญาติก็ดีถ้าหากว่าจะให้พ่อแม่ที่มีชีวิตอยู่บอกท่านตรงๆ เลยว่าเราทำอะไรขอให้ท่านโมทนาด้วย ถ้าหากว่าท่านไม่เอ่ยปากคัดค้านก็ถือว่าใช้ได้แล้ว คนเป็นต้องบอกกับตัวเอง แต่ว่าคนตายนี้เหวี่ยงแหได้

ถาม :

ตอบ : การสวดมนต์ทำวัตร ถึงเราจะชอบภาวนาก็ตามพยายามทำไว้ เพราะว่า การภาวนาจิตใจของเรามันอาจจะฟุ้งซ่านไม่ทรงตัวก็ได้ การสวดมนต์ทำวัตรจริง ๆ ถ้าเราทำเป็นมันก็คือ การทำสมาธิ ๗ นี้เอง อีกอย่างหนึ่งถ้ากำลังใจเราเซงช่วยห่วยแตกจริงๆ ตอนนั้นจะคิดชั่วอย่างไรก็ตามมันพูดชั่วไม่ได้เพราะสวดมนต์อยู่ ทำชั่วไม่ได้เพราะนั่งอยู่ต่อหน้าพระ อย่างน้อย ๆ ความเลว ๓ อย่างมันโดนตัดไป ๒ อย่างเป็นอย่างน้อยแล้ว เพราะฉะนั้นหลวงพ่อก่อนถึงได้สั่งพระของท่านว่า ให้สวดมนต์ทำวัตรทุกวันอย่าให้ขาด ถ้าหากว่าทำเป็นการสวดมนต์ทำวัตรสร้างเป็นทิพจักขุญาณได้ เข้าฌานเข้าสมาบัติได้ไปนิพพานได้ง่ายนิดเดียว จะทำเป็นทิพจักขุญาณก็นึกถึงตัวหนังสือขึ้นมาเลย อิติปิโสภะคะวา อะระหังสัมมาสัมพุทธโ ซึ่ขึ้นมาทีละตัวเลยชัดเจน แค่นี้ทิพจักขุญาณก็ชัดแค่นั้น จะไปนิพพานก็โดดพรวดขึ้นไปกราบพระบนนิพพานเลย ตั้งใจสวดถวายเป็นพุทธบูชาอยู่ตรงนั้น トラบใดที่จิตยังมีงานทำมันก็จะไม่เคลื่อนไปจากจุดนั้น เราสวดได้นานเท่าไรเราก็อยุบนนิพพานได้นานเท่านั้น ตกลงว่าถ้าทำเป็นทุกอย่างล้วนแล้วแต่ทรงความดีได้จนถึงที่สุดทั้งนั้น

ถาม : หนูสวดคาถาพระอินทร์นะค่ะ สหัสสเนตโต จะสวดก่อนอ่านหนังสือแล้วอ่านเสร็จก็จะสวดอีก ๑ จบแล้วคืนนั้นนอนแล้วหนูรู้สึกว่ามีคนมาบอกว่า ในฝันนะค่ะเหมือนเราเข้าไปนั่งทำในห้องสอบเลยแล้วเป็นข้อสอบแบบสอบฟังคะภาษาอังกฤษ พูดยุมาหมดเลยแล้วเราก็กทำในนั้นในฝันนะค่ะเป็นข้อสอบเดิมๆ ๒ รอบนะค่ะ พอตื่นมาจำไม่ได้เลยคะคือแสดงว่ามีเทพมาบอกหรืออะไร ?

ตอบ : คือจริงๆ แล้วตัวคาถาท่านปู่พระอินทร์นี้เป็นทิพจักขุญาณอย่างหนึ่ง ทิพจักขุญาณนี้ก็สามารถจะล่วงรู้เหตุการณ์ล่วงหน้าได้ แล้วอีกอย่างหนึ่งถ้าหากว่าเราทำคาถานี้คล่องตัวจริงๆ ท่านบอกว่า เวลารับกระดาษคำถามมาแล้วให้คว่ำลง ตั้งใจขอबारมีพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ พรหม เทวดาทั้งหมดมีท่านปู่พระอินทร์เป็นที่สุด ขอให้ทำข้อสอบนี้ได้ถูกต้องและก็ถูกใจกรรมการผู้ตรวจข้อสอบด้วยแล้วก็คว่ำกระดาษลง ตั้งใจว่านะโม ๓ จบว่าคาถานี้ ๓ จบพอพลิกขึ้นมาอ่านคำถามดู ถ้ายังทำได้ไม่หมดคิดว่าทำได้ไม่หมดก็คว่ำลงว่าคาถาชะอีก ๗ จบคราวนี้รู้สึกอยากทำอะไรให้ทำอย่างนั้นเลย เคยทดลองมาแล้วได้ผลดีมาก มันตีขนาดตอบตรงทุกตัวอักษรเลย ของพระนี่จะไม่มีข้อยให้เลือก ของพระมีแต่จงอธิบายความ แล้วจงอธิบายความนี้ ถ้าเจอ ๓ หน้ากระดาษ ๕ หน้ากระดาษมันแย่งเหมือนกันใช่ไหม ? แต่ที่นี้ของเรามันแย่งหนักกว่าตรงนั้นอีกก็คือว่า แย่งตรงที่มันดันตรงทุกตัวอักษร ถ้าเขาจับเราว่าเราลอกข้อสอบนี่เจิงเลยเถียงเขาไม่ออก คุณไม่ได้ลอกมันเขียนตรงได้ยังไงเยอะขนาดนั้นนะ ความรู้สึกมันชัดๆ เลยว่ามีพลังงานวิ่งปัดลงตรงนี้ แล้วมันกระจายไปทั่วตัว โดยเฉพาะมือ มันสั่นเลยละประเภทแทบ

จะบังคับไม่อยู่ ต้องประเภทใจเย็นๆ ถ้าขึ้นเขียนไม่สวยเดี่ยวเขาไม่อ่านแล้วมันจะแย่งจะเป็นอย่างนั้น ความรู้สึกเป็นยังไงว่าไปตามนั้นข้อสอบไม่มียากเลย บางคนที่เป็นลูกศิษย์หลวงพ่อกถามหลวงพ่อกว่าเด็กไม่อ่านหนังสือแล้วไปทำข้อสอบในลักษณะนั้นเด็กมันไม่โกงหรือหลวงพ่อกบอกว่าไม่ว่าข้อสอบออกอะไรเด็กมันก็ทำได้แล้วมันโกงมีอะไรเชื่อเหมือนกันนะ แต่ถ้าหากว่าเราได้อ่านชะหน่อยหนึ่ง มันจะเป็นการดีมากว่า อันนี้ลองมาด้วยตัวเองได้ผลเกิน ๑๐๐%

ถาม : แล้วตอนอ่านหนังสือความจำจะดีด้วยมั้คะ ?

ตอบ : ความจำจะดีด้วย ถ้าหากว่าเวลาที่เราจะสอบถ้าเราว่าคาถาว่าอะไร ถ้าจิตของเรานิ่งจริง ๆ ความรู้สึกมันจะย้อนกลับไปถึงตำราที่เราอ่านย้อนทวนได้หมดเลย เหมือนเรากางตำราลอกเลย ค่อยๆ ทำซ่อมไว้ทุกวัน

ถาม : นั่งอยู่เฉยๆ ไม่อ่านได้มั้คะแต่ท่องคาถา ?

ตอบ : ก็ให้อ่านไว้ชะหน่อยเพื่อเหนียวไว้จริงๆ แล้วที่อาตมาทำข้อสอบก็คือว่าปีนั้นป่วยหนัก พอป่วยหนักเสร็จไม่มีเวลาอ่านหนังสือ แล้ววิชาของพระหนังสือมันตั้งแต่นี้มันออกข้อเดียว (หัวเราะ) คุณอ่านมันอาจจะไม่ออก แต่ถ้าคุณไม่อ่านมันออกแน่ๆ

ถาม : การแก้กรรมมีจริงมั้คะ ?

ตอบ : การแก้กรรมมีจริง แต่บุคคลที่แก้กรรมให้ต้องรู้จริง ๆ สามารถติดต่อเจ้ากรรมนายเวรได้จริง ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วเขาบอกให้ทำแบบไหนแล้วทำแบบนั้นสิ่งนั้นก็พันไปได้ อย่างเช่นว่า บางคนเจ็บไข้ได้ป่วยด้วยกรรมอะไรบางอย่าง เขาต้องการทดแทนแบบไหน

แล้วทำให้เขาไป อากาศป่วยนั้นจะหายทันทีเลยไม่ต้องรักษาไม่ต้องอะไรก็ได้ แต่อย่าลืมนะคนนั้นต้องรู้จริงๆ ถ้ารู้ไม่จริงอาจจะลำบากหน่อย โดนหลอกได้ง่าย

ถาม : มีโฆษณาเยอะมาก ?

ตอบ : โฆษณานั้นอย่าเพิ่งเชื่อ เรื่องกฎของกรรมนี้ถ้าเรามั่นคงในทาน ศีล ภาวนาเขาจะสนองเราได้ไม่ถึง ๒๕% อีก ๓ ส่วนนั้นโดนอำนาจของทาน ศีล ภาวนาป้องกันไว้แล้ว เพราะฉะนั้นเราแก้กรรมได้ด้วยตัวเองก็ได้ โดยเฉพาะทาน ศีล ภาวนามันมีผลบุญสูงสุด ทานให้ผล ๑๐๐ ส่วน ศีลให้ผล ๑๐,๐๐๐ ส่วน ภาวนาให้ผล ๑,๐๐๐,๐๐๐ ส่วน เพราะฉะนั้นภาวนาจะให้ผลสูงสุด ถ้าเราทำงานกระทั่งกำลังใจทรงตัวเป็นปกติพวกกรรมเก่ามันจะตามได้ยาก แล้วถ้าหากว่าเรายังหลุดพ้นไปเลยก็เป็นอันว่าจบกันไม่ต้องตามกันเลย

ถาม : แล้วเราอธิษฐานช่วยคนอื่นได้มั๊ยคะ ?

ตอบ : ถ้าหากว่าถึงระดับที่ว่าจบกันไปแล้วมันจะเกิดฤทธิ์อย่างหนึ่งเขาเรียกว่าอธิษฐานฤทธิ์ กับบุญฤทธิ์ ๒ อย่างนี้สามารถช่วยคนได้

ถาม : ถ้ายังไม่ถึงก็ไม่ควรใช้มั๊ยคะ ?

ตอบ : ถ้ายังไม่ถึงช่วยได้แต่มันก็ได้น้อย

ถาม : เพราะว่าอย่างแม่เขาจะเป็นโรครักษาไม่หายซักที เสร็จแล้วอย่างหนูสวดมนต์หรือคนอื่นเขาจะทำบุญนี้หนูๆ ก็จะมี... (ไม่ชัด) ?

ตอบ : ไม่เป็นไร ทุกครั้งก็บอกให้เขาโมทนาอุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรเขาด้วย ทำไปเรื่อยๆ ทีละนิดทีละหน่อยดีกว่า ถ้าหากว่าไปแก้กรรมประเภทที่ว่าไม่ถูกต้องตามศีลตามธรรมเดี๋ยวจะเสียหายกันยกใหญ่

เพราะมันจะเรียกกันเยอะๆ

ถาม : ก็จะมีเพื่อนแนะนำให้ไปวัดโน้นวัดนี้บ้างแต่ก็ไม่กล้าไป ?

ตอบ : ลำบากหน่อย ถ้าหากว่าไม่มั่นใจก็ลองๆ ไปดูเขาก่อนอย่าเพิ่งพาคนไข้ไป ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้เข้าไปเหมือนนักท่องเที่ยวคนหนึ่ง ไปสังเกตการณ์ก่อนก็ได้ ถ้ายังได้ทิพจักขุญาณก็ดูมันเลย ดูมันทำได้จริงหรือเปล่า?

ถาม : แล้วอย่างหนูทำบุญทุกวันหยอดเงินบาทหนึ่ง หยอดเงินห้าหึ่งพระค่ะ แล้วหนูยังไม่ได้เอามาถวายถือเป็นการทำบุญหรือเปล่าคะ ?

ตอบ : เป็นแล้ว เพราะว่าเราตั้งใจอยู่แล้วว่าเงินส่วนนี้จะทำบุญ ถ้าหากว่าเราตายตอนนั้นผลบุญอันนั้นเราได้เลย แต่พระชาตุน เพราะยังไม่ได้รับสตางค์ (หัวเราะ) อันนี้ไม่ต้องกังวล อันนี้เป็นบุญอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าของเราเจตนามันเป็นบุญอยู่แล้วพอเราได้ทำไปผลบุญนั้นก็อันสำเร็จแล้ว มันก็เหลืออยู่เพียงว่ามีวาระมีโอกาสก็เอาเงินนั้นมาถวายพระ เพราะฉะนั้นห้ามตายก่อน ตายก่อนพระชาตุน อธิษฐานบารมีนี้สำคัญนะ เป็นบารมีที่สำคัญมาก คนที่ไม่ถึงระดับปรมาตบารมีใช้อธิษฐานไม่เป็นด้วยซ้ำไป บางคนก็เข้าใจผิดว่าอธิษฐานบารมี อย่างเช่นว่า ทำบุญแล้วขอให้เป็นนั้นขอให้เป็นนี้ ขอให้ได้นั้นขอให้ได้นี้ปรากฏว่าเป็นการโลภเขาไปคิดอย่างนั้น อันนั้นไม่ใช่ อธิษฐานบารมีเป็นการเจาะจงว่าผลบุญที่เราทำจะให้มันเกิดอะไร จะให้เกิดขึ้นเมื่อไหร่ สำหรับตัวเราเป็นการเจาะจงเวลา ถ้าหากว่าเราต้องการของอย่างหนึ่งตอนนี้ ถ้าเราไม่ตั้งใจไว้ก่อนมันมาอีกโน้นปี ๒ ปี ข้างหน้าซึ่งไม่มีประโยชน์กับเราแล้ว อธิษฐานบารมีเป็นการยิงปืนเล็งเป้าเพื่อให้ถูกต้องเป้าหมาย ถ้าหากยิงเหวี่ยงแหส่งเดชไปมันอาจจะ

ไม่ถูกเป้าหมายเลยก็ได้ สิ่งที่เราทำไม่ว่าจะดีหรือชั่วเขาส่งผลอยู่แล้ว
อธิษฐานบารมีนี่เป็นการจำกัดว่าจะให้เกิดขึ้นเมื่อไหร่ เกิดผล
อย่างไร มันไม่ได้โลกอะไรเลย เพียงแต่กำหนดให้มันแน่นอนลงไป
เท่านั้น เรื่องของอธิษฐานบารมีนี่ถ้าหากว่าเราสร้างสาเหตุได้เพียง
พอ ผลมันก็จะเกิด ทีนี้ถ้าหากว่าเหตุมันยังไม่พอผลมันก็ยังไม่เกิด
หรืออก อย่างเช่นว่าน้ำขวดนี้ ยกตัวอย่างน้ำนี้ง่ายดี ถ้าหากว่าโยมสร้าง
เหตุเพียงพอก็คือ น้ำมันจะเต็มขวดแล้ว โยมตั้งใจอธิษฐานขอ น้ำขวดหนึ่ง
โยมได้แน่นอน แต่ถ้าหากว่าน้ำมันแค่นี้ แล้วโยมตั้งใจขอ น้ำเต็มขวด
เขาก็ให้เราไม่ได้เพราะว่ายังไม่เต็ม เพราะฉะนั้นเราต้องทำเหตุให้เพียงพอ
ผลถึงจะได้ เรื่องของกรรมเป็นเรื่องตรงไปตรงมา ที่หลวงปู่โตวัด
ระฆังท่านบอกว่า ถ้าเจ้าไม่สร้างเอาไว้แล้วเที่ยวไปร้องขอต่อคนอื่นเมื่อ
ไหร่เจ้าจะได้ เพราะฉะนั้นก็เลยจำเป็นอยู่ตรงนี้ว่า เราต้องทำให้เพียงพอ
ถึงเวลาอธิษฐานว่าเราต้องการอย่างไรมันถึงจะเป็นอย่างนั้น

ถาม : การสวดมนต์นี่ถือเป็นภาวนาอย่างหนึ่งมั๊ยครับ ?
ตอบ : เป็นแน่นอน เมื่อก็อธิบายไปแล้วว่ากันได้ยันนิพพานไปเลย
สวดมนต์อย่างเดียวแท้ๆ
ถาม : มีอานิสงส์เท่ากับการนั่งสมาธิมั๊ย ?
ตอบ : ถ้าหากว่านั่งสมาธิแล้วจิตใจไม่มีคุณภาพ กับสวดมนต์แล้ว
แล้วจิตใจทรงตัวมากกว่า ก็มีอานิสงส์มากกว่าชะด้วยซ้ำไป มันก็
ต้องดูว่าคนทำๆ ได้แค่ไหน
ถาม : ที่บอกว่าจิตมีคุณภาพหมายความว่าอย่างไรครับ ?
ตอบ : จิตมันไม่ฟุ้งซ่านไปคิดเรื่องโน้นเรื่องนี้ไปเรื่อย ถ้าหากว่ามัน

ทรงตัวแน่นอนไปเลยก็สบาย
ถาม : ถ้าเปิดเทปธรรมะนี้แทนที่ตาจะดูหนังสือแล้วสวดตามนี้
หลับตาสวดตามได้มั๊ยครับ ?
ตอบ : ได้เหมือนกัน อย่างน้อยๆ ถ้าหากว่าไม่มีสมาธิมันจะสวดผิด
สมาธิขั้นต้นมันต้องได้อยู่แล้ว
ถาม : (ตามเรื่องคนเอาเงินจิตมาถวาย)
ตอบ : พวกนี้ไปพม่ามาแล้วเขาเห็นอาตมาไปสร้างวัดไว้ที่พม่า
ไปเที่ยวพม่ากลับมาเงินเหลือเขาก็เอามาถวาย เงินพม่าตั้งเยอะตั้งแยะ
แลกเป็นเงินไทยได้นิดเดียว ของพม่าเองจริงๆ เขาอยากถือดอลลาร์มาก
กว่า ใครเข้าไปนี่เขาบังคับให้แลกดอลลาร์ ถ้าเข้าไปถูกต้องตามพิธี
กรรมของเขา นี่จ่ายอานเลย เพราะเขาจะบังคับให้แลกอย่างน้อย ๓๐๐
ดอลลาร์ ๓๐๐ ดอลลาร์นี่มันตั้ง ๑๒,๐๐๐-๑๓,๐๐๐ เขียวนะ เสร็จแล้วใช้
ไม่หมดนี่ห้ามเอากลับด้วย เท่ากับบังคับเราใช้ให้หมด พม่านี้เขาแลกเปลี่ยน
จริงๆ ใช้ไม่หมดห้ามเอากลับด้วย อะไรก็ไม่ว่าหรือก เงินที่ไปแลกตาม
สถานที่อย่างเป็นทางการ มันใช้ได้เฉพาะแหล่งเที่ยวเท่านั้น มันเป็นเงิน
พิเศษต่างหากออกไป ชาวบ้านทั่วๆ ไปใช้ไม่ได้ ถ้าเงินอย่างนี้เขาใช้กัน
ทั่วๆ ไป เราไปแลกในตลาดมืดนี้ถ้าหากว่าบาทหนึ่งได้ ๑๙จ๊ิต ปัจจุบัน
นี่นะ แต่ถ้าหากว่าคุณไปแลกดอลลาร์ ปัจจุบันในธนาคารนี่ ดอลลาร์หนึ่ง
ได้ ๕-๖ จ๊ิตเท่านั้นเอง พม่ามันไม่ชอบอเมริกา มันกดเงินอเมริกา เล็ก
กว่าเงินไทยตั้งหลายเท่า จริงๆ แล้วในตลาดมืดนี้ดอลลาร์หนึ่งแลกได้
ประมาณ ๖๐๐จ๊ิต ความไม่ชอบหน้ามันก็เล่นกดซะเลยหมดเรื่องหมด
ราว เงินพม่าเป็นเงินตลกมาก เงินของเขามันจะมี ๑ จ๊ิต , ๕ จ๊ิต ๑๐,

๑๕ จิต ๒๐, ๒๕, ๓๐, ๓๕, ๔๐, ๔๕, ๕๐ ไปจนถึง ๙๕ แล้วก็ ๑๐๐
โอ้โฮ..เราเองมันไม่เคยชินกับเขา เวลาเขาทอนเงินมาที่นี้มันตาเหล่เลย
ของเขาเขาชินนี่เขาจับรวบ ๔๕ กับ ๕ เป็น ๕๐ ๙๕ กับ ๕ เป็น ๑๐๐
ส่งมาเรานับจนตาเหล่เลยกว่าจะครบ ไอนั้นมันนับแป็บเดียว แล้วเสร็จ
แล้วพอถึง ๑๐๐ มันก็จะเป็น ๒๐๐ เป็น ๕๐๐ เป็น ๑,๐๐๐ แต่ว่าแรกๆ
น้ำมันลงท้ายด้วย ๕ หมดเรียงเป็นแถวไปเลย ก็ไม่ทราบเหมือนกัน
ว่าทำไมถึงทำเงินอัตรานี้ออกมา

ถาม : คีบพระสุคตคืออะไรครับ ?

ตอบ : คีบพระสุคตก็คือ คีบของพระพุทธเจ้า ๑ คีบมีอยู่ ๒๘ นิ้วเศษๆ
คือ ๒ ฟุตกว่า เพราะฉะนั้นที่บอกกว้างคีบครึ่ง ชายคีบหนึ่งนั้นจริงๆ
แล้วของเรามันเกือบๆ เท่าฝ่าห่มแน่ะ สมัยก่อนคนตัวโต ในเมื่อคนตัว
โตก็จะอยู่ในลักษณะที่ว่าใช้ของชิ้นใหญ่หน่อย

ถาม :

ตอบ : คีบมือของพระพุทธเจ้าตามอัตราส่วนแล้วก็ประมาณ ๒๘ นิ้ว
เศษๆ ของปัจจุบันนี้เท่ากับว่าคีบหนึ่งของพระพุทธเจ้าเท่ากับ ๒ ฟุตกว่า
ของสมัยนี้

ถาม : เช็งเม็งนี้ถ้าเราถวายสังฆทานแทนการไปไหว้ ?

ตอบ : โอ๊ย ตรงกว่ากันเยอะเลย แต่ว่าตามประเพณีนั้นเราควรจะทำ
ไม่งั้นเดี่ยวคนอื่นเขาว่าเอาแล้วเราจะไม่สบายใจจริงๆ แล้วมันได้เยอะ
ประเพณีเช็งเม็งนี้คือการแสดงออกซึ่งความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ
หลวงพ่อบอกว่าให้สังเกตคนจีนดูคนจีนประกอบไปด้วย
ความกตัญญูเพราะฉะนั้นจะหาคนตกต่ำได้ยาก ท่านบอกว่าตัว

ความกตัญญูนี้สร้างความรุ่งเรืองให้คนจีนไปอยู่ไหนจะลำบากแค่
พักเดียว ไม่ซำก็ตั้งหลักได้ ท่านบอกพระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ว่า นิमितตั้ง
สาธูรูปานัง กตัญญุกตเวทิตา ความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี
เพราะฉะนั้นประเพณีบางอย่างนี้มันก็ตรงกับความดีเหมือนกัน แต่ว่าบุญ
กุศลที่ทำนะมันไม่ค่อยตรง ในเมื่อมันไม่ค่อยตรงถึงเวลาเราก็ถวาย
สังฆทานทางด้านนี้ตั้งใจอุทิศให้ท่านไปแล้วก็ไปทำตามประเพณีของเขาชะ
ให้มันได้ทั้งสองฝ่ายไปเลย

ถาม : ที่เขาเผาๆ อะไรเขาได้จริงหรือเปล่าครับ ทำไมเขาชอบเอา
มาเผา ?

ตอบ : มันไม่ได้หรอก ไม่มีอะไรได้ อันนั้นเขาเชื่ออย่างนั้น เผาต่อไป
ก็แล้วกันไม่เป็นไรหรอก อย่างที่บ้านก็เหมือนกัน พอเตี้ยตายเขาทำ
กงเด็กกัน ตอนนั้นปี ๒๕๑๘ ก็ปีมาแล้วละ ตอนนั้นกงเด็กคืนละ ๗,๐๐๐
ล่อไป ๗ คืน สมัยนั้นเงิน ๔-๕ หมื่นนี่ซื้อรถได้หลายคันเลย (หัวเราะ)

ถาม พี่ชายบอกว่าจะทำไปทำไมก็รู้ๆ อยู่ว่าทำไปก็เท่านั้นแหละ เขาบอก
ว่าถ้าทำได้แล้วไม่ทำเดี่ยวเพื่อนบ้านจะดูถูกเอา เลยกกลายเป็นว่าซื้อการ
ดูถูกของเพื่อนบ้านไปซะเยอะ เสียสตางค์ไปมากเลย เรื่องของการ
ปฏิบัติ เราต้องโลกไม่ชั่วธรรมไม่เสีย พระพุทธเจ้าท่านไม่เคยคัดค้าน
ใคร เพราะฉะนั้นประเพณีเคยทำมาอย่างนั้นก็ทำไป รู้ว่าอะไรดีกว่าเราก็
แอบทำอย่างนั้นไปซะ

ถาม : แต่ถ้าไม่มีคนว่าเราก็ทำในสิ่งที่เราอยากทำ ?

ตอบ : ทำไปเลย โดยเฉพาะถ้ารุ่นของเราจะเปลี่ยนแปลงแล้ว รุ่นหลังๆ
ไม่ค่อยเท่าไรหรอก ส่วนใหญ่เขาเบียดด้วยซ้ำไป บางทีไปตากแดดร้อน

ก็ร้อนรอกก็ติด แม่เจ้าพระคุณตั้งครั้งก่อนวันวิ่งไม่ถึงชะที่หนึ่ง ลองดู
ตอนแข็งเม้งออกชลบุรีดูซิ สระบุรีอีกที่หนึ่ง โอ้โฮ..มันติดได้ติดดี

ถาม : แต่เดี๋ยวนี้เขานิยมเวลาเผาเสร็จแล้วเอาไปลอยน้ำหมด ?

ตอบ : ของไทยเขาทำกันอย่างนั้น ง่ายดี บางทีก็เหลือกระดูกไว้นิด
เดียวสำหรับทำบุญเท่านั้นเองนอกนั้นลอยน้ำไปเกลี้ยงเลย ไม่เปลืองที่นะ
เรื่องของฮวงจุ้ยเรื่องของอะไรมันมีผลเหมือนกัน แต่ก็อย่างว่าแหละ
ถ้าหากว่าเรามั่นคงในทาน ศีล ภาวนาเรื่องเหล่านี้ก็ให้ผลเราน้อย
แต่ถ้าหากว่าเราไม่มั่นคงในทาน ศีลภาวนาเรื่องเหล่านี้ก็พอมีผล
กับเราเหมือนกัน เพราะว่าโลกของเรามีสนามแม่เหล็กโลก มันจะมี
พลังงานอะไรของมันอยู่ ถ้าหากว่าถูกที่ถูกต้องถูกจุดมันก็หนุนเสริม
ได้เหมือนกัน

ถาม : อย่างนี้คนเราก็ต้องขึ้นอยู่กับดวงเหมือนกันนะครับ ?

ตอบ : คือว่าเรื่องของพื้นฐานดวงสำคัญที่สุด ถ้าคุณทำบุญทำกุศล
มากกุศลจะส่งชะอย่าง ประเภทที่เรียกว่าไปนอนใต้ต้นไม้ยังได้ทองไปแข่ง
หนึ่ง ข้าก็ข้า

ถาม : แต่เห็นคนทำชั่วเยอะๆ ก็ได้ตีอะไรอย่างนี้ละ ของเก่าเขาเยอะ
เหรอครับ ?

ตอบ : อย่างนั้นเขาเองเขายังไม่เจอสิ่งที่ทำชั่วเวลาส่งผลมันเป็นยังไง
ก็เลยไปสบายอกสบายใจอยู่กับการกระทำอย่างนั้น พอถึงเวลากุศล
มันหมด อกุศลคือ ความไม่ดีมันเข้ามา คราวนี้ร่ำร้องไปก็ไม่ทันการณ์แล้ว

ถาม : คนตายนี้เขาเอากระดูกเก็บไว้ไหว้ ถึงเวลา ๒๐-๓๐ปีนี่ถึง
เวลาคนนั้นมันเกิดแล้วนี่... ?

ตอบ : คือกำลังใจของเรา แต่ถ้าหากว่าเรายังยึดอยู่ เช่นว่า รัชกาลที่
๕ ของเราคนให้ความเคารพมาก ถ้าหากว่าท่านไปเกิดแล้ว แต่คนยัง
กราบไหว้เคารพอยู่เป็นปกติ ข้างบนจะจัดเทวดาหรือพรหมที่มีบารมี
ใกล้เคียงกันลงมารับหน้าที่นั้นแทน ท่านเองท่านก็จะสามารถสงเคราะห์
ได้ใกล้เคียงเหมือนเดิม

ถาม : คนจีนนะ บางคนตายไปแล้วนี่ พ่อ แม่ พี่น้องคนที่ตายนี้
เขาจะเชิญวิญญาณเขาเรียกท่งซี่กั๊ยอันนี้จะเป็นจริงมั๊ย ?

ตอบ : อันนี้รู้จัก เป็นปลอมก็ได้ เพราะว่าบรรดาร่างทรงถ้าหากอย่าง
เป็นเปรต อสุรกายอะไรเหล่านี้ ท่านทั้งหลายเหล่านี้จะมีความเป็นทิพย์
อยู่ เขาจะรู้ว่าคนๆ นั้นลักษณะท่าทางเป็นอย่างไร ชอบแสดงออกอย่างไร
เป็นปกติ เขาจะทำอาการพวกนั้นออกมาหมดเลย เสร็จแล้วสภาพครอบ
ครว้ อะไรเป็นอย่างไร พวกนั้นเขาจะมีความเป็นทิพย์เขารู้เขาจะบอก
ถูก แต่ว่าเขาจะถูกเฉพาะในส่วนที่เป็นอดีตเท่านั้น ถ้าถามถึง
อนาคตเมื่อไหร่พวกนี้ไปไม่ถึง เพราะว่ากำลังบุญของเขาไม่ถึงตรง
จุดนั้น เพราะฉะนั้นถามพวกนี้ถามอดีตมันตอบได้จ้อยๆ แสดงท่าทาง
เหมือนกันหมดเคยนั่งไขว่ห้างสูบยา ยังไงมันทำได้หมด แล้วที่เป็นของ
แท้นะมันหายาก แต่วามันก็ยังดีอยู่อย่างนะ อย่างน้อยเวลาเราไปทำอย่าง
นั้นเราก็สบายใจใช้มั๊ย คิดว่าญาติพี่น้องของเราไปได้

ถาม : คือความจริงถ้าไม่เชิญมานี้คนที่ตายไปนี่ต่อไปจะเกิดมาเป็นใบ้
แต่ก็ไม่เชื่ออะครับ เพียงแต่ว่า โบราณเขาเล่าให้ฟัง ?

ตอบ : อันนี้ก็เจอมาเยอะ แต่วามันแปลกอยู่อันหนึ่ง อยู่ในลักษณะ
แบบมโนมยิทธิของหลวงพ่อกเลย จะมีการประเภทพอกคนตายแล้วเขาจะ

ดูว่าคนตายนั้นไปไหนก็จะมีภาระนั่งภาวนา เสร็จแล้วตัวอาจารย์ก็เอาตัวป้อมมาปิดหน้าให้ แล้วก็มีการจุดธูปจุดเทียน ลักษณะคล้ายๆกับการฝึกมโนมยิทธิที่จะมีกระดาศนะโมพุทธายะปิดหน้า แล้วก็จะมีการส่องไฟแบบนั้นแต่ว่าเขาบอกเอาไว้อย่างหนึ่งเลยว่า ถ้าหากว่าคนตายอยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำอย่าข้ามไป ถ้าข้ามไปเราจะตายไปด้วย ให้ตะโกนติดต่อถามกันอยู่ตรงนั้นแหละ ให้ตะโกนถามไปว่าเป็นยังไงตายแล้วสบายมั้ย อยู่ตรงนั้นแหละ เป็นยังไงมีอะไรจะฝากถึงลูกถึงหลานบ้าง เขาจะมีข้อห้ามของเขาอยู่เหมือนกัน อันนี้เป็นเรื่องแปลกมาก อันนี้เป็นอาการของคนจีนแท้ๆ แต่มันมาตรงกับมโนมยิทธิของหลวงปู่ได้ แสดงว่าเรื่องของคนที่เขาทำได้จริงๆ ถึงวาระ ถึงเวลามันก็คล้ายกันหมด อันนี้ตามดูเขามาตั้งแต่เด็กๆ

ถาม : ก็อย่างของคนจีนนะ๗วันเขาก็จะมีทำกงเด็กสะพานก็มี...(ไม่ชัด)...คือสะพานนี้...?

ตอบ : ถ้าหากว่าข้ามไปฝั่งโน้นจะเป็นโลกวิญญานไปเลย แล้วถ้าหากว่าคนเป็นนี่ถอดจิตไปแล้วข้ามไปฝั่งโน้นจะกลายเป็นคนตายทางด้านโน้นพวกยมบาลเขาจะจับตัวไว้ไม่ปล่อยคืนมา เพราะฉะนั้นเขาจะกำชับนักกำชับหนาว่าอย่าให้ข้ามไป แล้วก็ลักษณะที่เขาภาวนาอะไรไป มันก็จะมีการสันตบชาตัวเอง ทูบอกตัวเองเหมือนกับมโนมยิทธิเต็มกำลังอย่างงั้น ตลกมากเป็นไปได้อย่างเหมือนกันยังไงไม่รู้

ถาม : อันนี้มีจริงมั๊ย ?

ตอบ : ลักษณะนี้ที่ดูแล้ววิชาการมันเหมือนกันมันก็น่าจะจริง แต่แปลกอยู่อย่างหนึ่งว่า เขาดูได้เฉพาะที่มันไปตรงนั้นเท่านั้นแหละ ถ้าหาก

ว่าจะไปนรกไปสวรรค์อะไรแบบที่ของมโนมยิทธิเต็มกำลังนี้เขาทำไม่ได้ เขาติดต่อได้แค่ตรงจุดนั้นเท่านั้นแหละ เด็กๆชอบยุ่งไปดูเขาอยู่เรื่อย เวลาเขาเข้าทรงอะไรก็ไปดู มันอัศจรรย์จริงๆ เขาเชื่อดลินออกมาให้เห็นๆ เลยพอเขียนฐ์เสร็จเขาก็ใส่คืนไป ก็ไม่เห็นมีร่องมีรอยอะไรเลย

ถาม : แต่เขาแสดงอภินิหารแบบนี้ไม่เป็นการ... ?

ตอบ : อันนี้ไม่เป็นไรหรอก เขาถือเป็นการสงเคราะห์คนได้ระดับหนึ่งเป็นการสร้างศรัทธาได้

ถาม : ถ้าเข้าเราถือศีล ๘ แล้วไปทำงานแล้วงานเราเลิกเที่ยงนี้ เที่ยงเราทานอะไรได้มั๊ยครับ ?

ตอบ : ได้ ถ้าเราถือศีล ๘ แล้วงานเลิกเที่ยงนี้ หลวงปู่ท่านบอกไว้ว่าอนุญาตให้ไม่เกินบ่าย ๒ โมง ถ้ายังไม่เกินบ่าย ๒ โมงยังถือเป็นศีล ๘อยู่

ถาม : ศีล ๑๐ ข้อที่ ๙ กับข้อที่ ๑๐ คืออะไรครับ ?

ตอบ : ศีล ๑๐ ข้อที่ ๙ ข้อที่ ๑๐ มันก็เป็นข้อที่ ๗ ที่มันยืดออกมาหน้าจะคิดะ วาทีตะ วิสูกะทัสสนานี้จะเป็นข้อที่ ๗ แล้ว มาลาคันธะ วิเลปะนะนี้เป็นข้อที่ ๘ ไปเพิ่มข้อที่ ๑๐ ก็คือ ชาตะรูปะ ระชะตะไม่ให้จับเงินจับทองเพราะมันเป็นศีลของเณร

ถาม : ผันว่าพระที่ใส่แตก แล้วหยิบขึ้นมาพอดีเป็นพระหลวงปู่โสธรคะ มันหมายความว่ายังไงคะ กรอบแตกแต่พระไม่เป็นไรแต่พอหยิบมามองเป็นพระหลวงปู่โสธรแทนคะ ?

ตอบ : ก็หลวงปู่โสธรเป็นพระมหาลาภ นั่งอยู่เฉยๆ สร้างโบสถ์ได้ตั้ง ๑,๘๐๐ กว่าล้าน

ถาม : แล้วช่วงหลังจะผันเห็นพระบ่อยมากคะ แล้วช่วงหลังจะเดินทาง

ไปไหนจะมีเหมือนพระมาคุยกับเรา เหมือนสอนหรืออะไรอย่างนี้คะ ?

ตอบ : ผันเห็นพระถือเป็นมงคลใหญ่ ถ้าหากว่าผันเห็นพระใจยังเกาะพระอยู่ แสดงว่ากำลังใจของเราอยู่ในด้านดีมากกว่าก็ควรจะดีใจ

ถาม : หนูกลัวว่าจะมีเหตุอะไรหรือเปล่า ?

ตอบ : ถ้ามีเดี๋ยวท่านบอกเองละ พระแตกท่านอยากได้กรอบใหม่มั้ง เลี่ยมทองไปเลยไป(หัวเราะ)

ถาม :

ตอบ : ดอกบัว พระองค์ที่ ๑๐ ท่านเคยเปรียบไว้ว่าคนเราก็คือเหมือนกับดอกบัวเกิดขึ้นมาจากโคลนตมแล้วก็พยายามดิ้นรนให้มันพ้นน้ำ เบ่งบานขึ้นมาให้ได้กลายเป็นสิ่งที่เขาเอาไปถวายบูชาพระ ท่านบอกว่าเท่ากับว่าเราสร้างคุณค่าให้มันมากขึ้นให้มันสูงขึ้น จนในที่สุดก็สามารถที่จะหลุดพ้นจากรากเหง้าดั้งเดิมของตัวเอง ไปสู่จุดมุ่งหมาย ที่ดีที่สุดที่จะพึงมี ท่านเปรียบคนเหมือนกับบัว ๔ เหล่า

ดอกบัวเหล่าแรกเปรียบเหมือนกับพวกอูคติตัณญา ฟังธรรมแต่หัวข้อก็สามารถเข้าใจได้เพราะว่าสังสมปัญญาบารมีไว้มาก มีความเฉลียวฉลาดมาก เพราะฉะนั้นท่านเปรียบเหมือนกับดอกบัวที่พ้นน้ำแล้วพร้อมที่จะเบ่งบาน ทันทีที่กระทบกับแสงตะวัน

เหล่าที่ ๒ เปรียบบุคคลเป็นวิปปัญญาจิตตัณญา ท่านบอกว่าเหมือนดอกบัวที่ปริ่มน้ำพร้อมที่จะโผล่ขึ้นมาเพื่อรับแสงอาทิตย์ในวันรุ่งขึ้น บุคคลประเภทนี้ฟังธรรมขยายความเล็กน้อยก็เข้าใจ

เหล่า ที่ ๓ ท่านบอกว่า เปรียบเหมือนดอกบัวที่อยู่กลางน้ำ ท่านบอกว่าเปรียบเหมือนบุคคลที่เรียกว่าเนยยะ คือเป็นผู้ที่ควรแก่การฝึก

หัดสั่งสอนได้ก็ต้องเกี่ยวเชิญกันหน่อย

ส่วนเหล่าสุดท้ายเป็นพวกปทปรมะ ท่านบอกว่าเป็นเหมือนกับดอกบัวที่จมอยู่ใต้น้ำ พร้อมทั้งจะตกเป็นภิกษาหารของเต่าและปลา คำว่าปทปรมะนี้มันแปลจริงๆ มากด้วยบทบาท คนพวกนี้ไม่ใช่คนโง่แต่ฉลาดเกินไป พวกตะแบงข้างแก่ง พวกนี้เขาจะประเภทที่เรียกว่า ฟังธรรมแล้วจะไม่โน้มจิตตามไป แต่จะหาช่องว่างรอยโหว่เพื่อที่จะเอียงมันก็เลยกลายเป็นว่าสอนไม่ได้ เพราะฉะนั้นบางทีเราไปคิดว่าปทปรมะนี้พวกโง่เง่าเต่าตุ่น ไม่ใช่ พวกปทปรมะนี้ฉลาดเกินไปจนสอนไม่ได้ โง่จริงๆ ถ้าหากว่าเป็นบุคคลที่บำเพ็ญบารมีมาถึงขนาดได้ฟังเทศน์ฟังธรรมกับพระพุทธเจ้า ถ้าโง่จริงๆ ไม่มีหอรอก อย่างดีก็เป็นพวกเนยยะ เกี่ยวเชิญกันได้ ปทปรมะนี้ฉลาดเกินเหตุ

ถาม : ช่วงนี้ท่านบอกว่าราหูแรง ?

ตอบ : ท่านให้ใช้ของดำ คือจะมีรูปดำ ๑๒ ดอก เทียนดำ ๑๒ ต้น จ่าง่าย.. ๑๒ ทั้งหมดเลย เพราะพระราหูกำลัง ๑๒ นะ ธงดำ ๑๒ อัน ธงดำนี้ทำง่ายตัดกระดาษเป็นสามเหลี่ยมเล็กๆ ทำเป็นธง ใช้ไม้เสียบลูกชิ้นทำด้ามก็ได้ง่ายออก รูปดำ เทียนดำ ธงดำ อาหารสีดำอย่างเช่นว่าพวกอะไรละ (พวกขนมเปียกปูน เจาก้วย) ได้จ๊ะ อย่างนั้นละ อย่างละ๑๒ แล้วก็สตางค์ ๑๒ บาทเอาไปถวายพระ และก็ตั้งใจอุทิศส่วนกุศลให้พระราหูท่านว่าอะไรที่จะเกิดขึ้นกับเรา ไม่ว่าจะร้ายจะดีอย่างไร เราขอดีอย่างเดียว (หัวเราะ) ดำราอื่นเขาใช้ ๘ ไร่ ๘ นี้มันกำลังพระอังคารไม่ใช่พระราหู จริง ๆ แล้วมันต้อง ๑๒ ถึงจะถูก

ถาม : คราวนี้มันมีเครื่องรางที่เป็นรูปพระราหูติดตัวไว้จะดีมั๊ย ?

ตอบ : ตั้งใจนึกถึงท่านให้ดี พระราหูจริงๆ แล้วท่านเป็นพระโพธิสัตว์ จะตรัสรู้ในภพที่นี้ด้วย จะเป็นสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีนามว่า นารทะ ท่านเคยช่วยงานหลวงพ่อบุญอยู่วัดท่าซุงอยู่ด้วย หลวงพ่อก็ถามท่านว่าทำไมท่านไปเที่ยวโล่อมพระจันทร์ ท่านบอกใครจะไปอมซี่ดิน (หัวเราะ) คือพระจันทร์ในสายตาท่านก็ซี่ดินก้อนหนึ่ง คือปรากฏการณ์ทางธรรมชาติแล้วคนไปบอกว่าราหูอมจันทร์ ท่านบอกไม่ได้เกี่ยวกับ อสุรินทราหูนี้ท่านก็ในสมัยพระพุทธเจ้าก็เคยไปโปรดท่าน ก็จะมีพระพุทธเจ้าปางหนึ่งคือปางไสยาสน์ ถ้าหากว่าเป็นปางไสยาสน์พระบาทเสมอกันนั้นเรียกว่าปางปรินิพพาน แต่ถ้าพระบาทเหลื่อมกันเขาเรียกปางโปรด อสุรินทราหู ภายท่านใหญ่มาก คราวนี้ถ้าเราบูชาเราก็บูชาพระราหูในแง่พระโพธิสัตว์ที่จะตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าในอนาคตถ้าอย่างนี้จะได้ตรงจะ

ถาม : บางคนเขาบูชาธรรมจักรกะลา ?

ตอบ : มันจะเป็นกะลาตาเดียวแบบนั้น ถ้าหากว่าเขาเอามาทำแล้ว ก็จะมีการปลุกเสกตามวิชาการของเขาก็เชื่อว่าจะตัดเคราะห์ได้ จริงๆ ก็คือถ้าหากว่าราหูจริงๆ ก็เป็นดาวนพเคราะห์ดวงหนึ่ง คราวนี้บรรดาดาวนพเคราะห์ทั้งหมด จะมีเทวดาชั้นจาตุมหาราชเป็นผู้รักษา จริงๆ แล้วแขกเก่งตั้งเทวดาได้ คือเขาจะบอกว่าพระอาทิตย์เป็นอย่างนั้นมี อานุภาพอย่างนั้นๆ พระอังคารเป็นอย่างนั้นๆ พระนารายณ์ พระอิศวร เป็นอย่างนั้น เขาต้องหาเทวดาที่มีอานุภาพใกล้เคียงหรือความสามารถใกล้เคียงอย่างที่เขาว่ามาเพื่อมารับตำแหน่งนั้น คราวนี้ราหูในดาวนพเคราะห์ก็จะเป็นเทวดาองค์หนึ่งในจาตุมหาราชที่ดูแลอยู่ คราวนี้ว่า ในเมื่อเราจะตั้งใจบูชาท่านก็นึกถึงเทวดาชั้นจาตุมหาราชก็ได้ แต่ว่าถ้า

ถ้าจะเป็นอสุรินทราหูจริงๆ นั่นจะเป็นพระโพธิสัตว์

ถาม : เห็นบางคนบอกว่าคนบางวันบูชาไม่ได้ ?

ตอบ : จริงๆ การทำความดีมันได้ทุกคน เรื่องหลักการต่างๆ เขากำหนด ขึ้นมาที่หลังทั้งนั้น แล้วอีกอย่างเรื่องเคราะห์กรรมต่างๆ ที่จะบังเกิดขึ้นก็ต้องชมอีกเหมือนกันว่าแขกเขาเก่ง เขาช่างสังเกตและเก็บเป็นสถิติ ต่อเนื่องกันมาเป็นพันๆ ปีว่า คนที่เกิดในวันนี้ เดือนนี้ ปีนี้ลักษณะแบบนี้ ไกล่เคียงกันจะมีดีมีร้ายอะไรที่มันเข้ามาไกล่เคียงกันในแต่ละระยะ ของชีวิต เขาก็เก็บสถิติมาจนกระทั่งจดจารเป็นตำราขึ้นมา จริงๆ แล้ว ถ้าเปรียบทางพุทธศาสนาก็คือว่าคนที่เกิดในระยะเวลาใกล้เคียง กัน คือคนที่ทำบุญทำบาปมาใกล้เคียงกัน ถึงเวลาผลบุญผลบาป ก็เลยส่งผลให้ในระยะเวลาที่ใกล้เคียงกันด้วย ก็เป็นอันว่าของเขา ใช้ได้เหมือนกัน หลวงพ่อบอกว่าตำราที่แม่นยำจริงๆ ได้ผลถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ แสดงว่าไม่เลวทีเดียว เพราะฉะนั้นพอถึงวาระถึงเวลาอย่าง เช่นว่าราหูเข้า ก็คือว่ามันเป็นช่วงระยะที่ถูกกรรมของเราขาดช่วงลง อุกุศลกำลังจะเข้า ถ้าเรามีการทำบุญมันก็เหมือนกับเราเพิ่มกำลังใน การหนีห่างเคราะห์กรรมนั้นไปได้ เสร็จแล้วที่เราประมาทเมื่อไร กรรมนั้นก็ตามไกล่เข้ามาอีก เราก็ต้องหาทางทำบุญใหญ่เพื่อหนีไปอีก อย่างนั้น กรรมกรรมไม่สามารถจะล้างได้ คำว่าสะเดาะทำให้หลุด ก็ไม่หลุด แล้วก็ไม่สามารถจะกลบได้ด้วยความดี หากแต่ที่เราทำ ความดีเพื่อหนีห่างไปได้

ถาม : เรื่องวันนี้ก็ไม่ใช่สาระที่... ?

ตอบ : อยู่ที่ว่าเราจะตั้งใจทำความดีมั๊ย ? ถ้าอยากจะทำความดี

วันไหนก็ได้ ถ้าหากว่าเรามั่นใจในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ สิ่งที่เราทำมา เราทำความดีเอาไว้พอ คงจะไม่ตกระกรรมลำบากอะไรก็ตามสบายมันเลยจะ

ถาม : (ถามเรื่องการท่องเที่ยวเงินล้าน)

ตอบ : อย่างนี้ยิ่งได้เปรียบเลย เวลาคนอื่นเขาลำบากเราก็ไปของเราเขาได้เรื่อยๆ สังเกตดูลูกศิษย์ของหลวงปู่หลายต่อหลายคนที่ใช้ค่าเงินล้านเป็นปกติเวลาคนอื่นเขาลำบากกันพวกนี้เขาไปของเขาได้สิ้นเลย แบบประเภทที่อย่างแยะๆ เลย ชี้เกี่ยจๆ ไม่ค่อยจะท่องเที่ยวไหร่น้อยๆ ก็หมุนทัน เพราะฉะนั้นถ้าเราทำได้ทำอย่างสม่ำเสมอด้วยในลักษณะนี้ดีไม่ดีก็มีความคล่องตัวกว่าคนอื่นเขา

ถาม : (ถามเรื่องคาถาอิติปิโสแปดทิศ)

ตอบ : บทแรกเรียกว่ากระตุ้เจ็ดแบกถือว่าเป็นเรื่องของทรหดอดทน โดยเฉพาะ รู้จักไม้กระตุ้มัย? ไม้ไผ่สั้นสะแบกมาตั้งเจ็ดหอบตีเท่าไรไม่รู้สึกสะ บทที่สองเรียกว่าฝนแสนห่าใช้ในทางแคล้วคลาดเดินตากฝนเม็ดฝนไม่ถูกตัว ต่อไปบทที่สามเรียกว่านารายณ์เคลื่อนสมุทรเขาจะเอาไว้รักษาโรคภัยไข้เจ็บอะไรต่างๆ บทต่อไปเรียกว่านารายณ์ถอดจักรนี้เอาไว้ถอนคุณไสย ต่อไปเรียกว่านารายณ์ขว้างจักรตรึงไตรภพ อันนี้ไว้ขับพวกผีร้ายต่างๆต่อไปเรียกตวาดป่าหิมพานต์บทนี้ให้เป็นมหาอำนาจ บทสุดท้ายเขาเรียกว่านารายณ์แปลงรูปเวลาตกอยู่ในวงล้อมศัตรูตั้งใจภาวนาคาถาบทนี้เขาจะเห็นเราเป็นคนอื่น สมมติว่าเขาเห็นหน้าเราเขาจำได้ว่าศัตรูเขาจะแฉ่งเราแน่ๆ แต่ถ้าภาวนาคาถาบทนี้เขาจะเห็นเป็นคนอื่น เขาก็ไม่รู้จะทำอะไรมันไม่ใช่ศัตรูเขาแล้วนี่ อาตมาเองเวลา

ไปพม่าถ้าทหารมันจะตรวจมากก็แปลงเป็นพระพม่าไปเลยใช้มาเยอะแล้วจะมันต้องนารายณ์พลิกแผ่นดินก่อน จากตวาดป่าหิมพานต์แล้วก็ เป็นนารายณ์พลิกแผ่นดินนี้เขาใช้ตอนสู้ความคืดความอะไรเปลี่ยนจากร้ายเป็นดี อันสุดท้ายเรียกว่านารายณ์แปลงรูปลองแปลงตัวดูบ้างสิเผื่อจะกลายเป็นอุลตราแมน

ถาม : (อานุกาพของมีดหมอดาบฟ้าพืน)

ตอบ : ดิดตัวก็เป็นมหาอำนาจ สามารถล้างอาถรรพ์ได้ เหนียวแค้นไหนก็ฟันเข้า เสร็จแล้วท่านก็เฉยๆ นะสิ ท่านจะมีประเภทบรรจุกระดูกผี ผีตายโหง ผงผีพรายตายท้องกลมอะไรไว้ ถึงเวลามีอะไรที่มันจะเป็นภัยมาถึงเจ้าของดาบจะเตือนภัยให้ได้ด้วย

ถาม : ตรงบนตัวดาบนี้ต้องมียันต์อะไร ?

ตอบ : อันนี้จริงๆ แล้วสมัยนั้นไม่มี เขาไม่ได้มาลงยันต์แบบสมัยนี้ สมัยก่อนเขาทำเป็นอาวุธใช้งาน แต่ว่าอาวุธใช้งานนี้ของเขาจะมีตำราของเขาอยู่ ว่าเขาจะทำด้วยโลหะแบบไหนบ้าง ต้องเสาะหากันออกสุดเลยล่ะกว่าจะได้ครบ เขาเรียกว่าตำรามหาศาสตราคมคือตำราที่ว่าด้วยอาวุธที่ว่าด้วยอาคม เขาจะสร้างขึ้นมาเป็นอาวุธพวกขุนศึกถึงเวลาฝึกปรีวีชาของตัวเองเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ต้องหาอาวุธคู่มือที่ถนัดและก็เหมาะใจตัวเองเขาว่าอะไร... จะจัดแจงตีดาบไว้ปราบศึก ตรองตริกวาเหล็กไว้หนักหนาเสร็จสมอารมณ์ตามตำรา ที่ว่าไว้ในมหาศาสตราคม เอาเหล็กยอดเจดีย์มหาธาตุ ตั้งพานชำระหนี้สงฆ์ด้วยนะ มันเล่นยอดเจดีย์เลยยอดประสาททวารามาประสม อันนี้มันก็ต้องประเภทมีเส้นมีสายหน้อยยอดประสาทเก่าที่ไหนมันมุมนันพั้งแล้วเก็บเหล็กอันนั้นมา เขาถือว่าเป็นของสูงเป็นของ

เป็นของสูงเป็นของเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน เหล็กขนันผีพรายตายทั้งกลม ไอ้เหล็กที่เขาสะกดผีตายทั้งกลมเลยล่ะ ตอนออกมาเมื่อไหร่ ผีมันก็อาละวาดเมื่อนั้น ไม่น่าจริงมันก็เตี้ยง เหล็กตริงโลงตริงปั้นลมสลักเพชร หอกสัมฤทธิ์กรีซทองแดงพระแสงหัก เหล็กปฏักสลักประตูตะปูเห็ด ตะปูเห็ดนี้มันไม่ใช่ตะปูสังกะสีสมัยนี้ ตะปูเห็ดนี้สมัยโบราณเขาเรียก ตะปูสังฆวานรเป็นตะปูหล่อหัวโตๆ ส่วนใหญ่เขาเอาไว้น้ำประตูโบสถ์ อีกทั้งเหล็กเบญจพรรณกัลเม็ด เหล็กบ้านพร้อมเสร็จทุกสิ่งแห่ เอาเหล็กไหลเหล็กหล่อบ่อพระแสง เหล็กกำแพงน้ำพิทั้งเหล็กแร่ อีกทั้งทองคำสัมฤทธิ์นาอะแจ เงินที่แท้ชาติเหล็กทองแดงดง ไปหาเอาเหอะ นั่นล่ะหาเสร็จเรียบร้อยก็หาวันเสาร์ขึ้น ๑๕ ค่ำนุ่งขาว ห่มขาวติดตามไปก็แล้วกัน

ถาม : แล้วช่างตีนี้ชำระหนี้สงฆ์ ?

ตอบ : อะไรก็ตามที่เป็นของสงฆ์นี้รับชำระซะ เพราะว่ามีหลายอย่างอยู่ด้วยกันที่ส่วนใหญ่แล้วมันจะเกี่ยวข้องส่วนใหญ่เขาถือขลังกัน อย่างเช่นว่าของโบสถ์อย่างนี้พระต้องลงอุโบสถกันทุกกึ่งเดือนสวดกันอยู่ทุก ๆ ครั้งๆ เดือนที่หนึ่งก็ว่ากันต้องเติมที่ที่หนึ่ง เขาถือว่าขลังในตัวอยู่แล้ว ถึงได้ว่ากระเบื้องหลังคาโบสถ์วัดหลวงพ่อโสธรมาเท่าไรไม่เหลือหรือ พวกปั้นสร้างเป็นพระเกลี้ยงเลย จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ไม่ใช่กระเบื้องหลังคาโบสถ์หลวงพ่อโสธรก็ว่าไปเรื่อย แล้วก็อ้างว่ากระเบื้องหลังคาโบสถ์ยันต์เลย อะไรๆ ก็พระเป็นที่พึ่งไว้ก่อนโซ่มัย ? ไอ้ที่อะไรนะ โกงโค้งแล้วจะเห็นผี เวลาเขาแห่ศพนะ เขาให้โค้งโค้งมองลอดหว่างขา มองให้ดีๆ ว่ามีโบสถ์อยู่ใกล้ๆ รีเปล่า พวกนี้ถ้าเราเห็นเขาลักษณะนั้นเขาจะไล่มาทำร้ายเอา

หนีเข้าโบสถ์ให้ทันแล้วกัน (หัวเราะ) ถ้าอยู่ห่างโบสถ์เดี่ยววังกันดับแตก แต่ว่ามีอยู่หลายรายสมัยเด็กๆ จะเป็นการแห่ศพแถวๆ บ้าน คนแบกมันก็บ่นว่าอะไรวะยิ่งแบกก็ยิ่งหนัก ปรากฏว่ามีหลายคนเห็นด้วยตาเปล่าๆ เลย เห็นว่ามีพวกผีเจ็ดตัวแปดตัวกระโดดโลดเต้นอยู่บนโลง ดีใจได้เพื่อนใหม่อย่างนั้น คราวนี้มันขึ้นไปกระโดดโลดเต้นอย่างนั้น คนความรูสึกดี ๆ รูสึกว่าน้ำหนักมันเพิ่มขึ้นเยอะเลย เหมือนกันว่าแบกคนหลายๆ คนพร้อมๆ กัน ไม่ใช่แบกศพๆ เดียว นั่นล่ะไอ้คนเห็นก็รีบไปหาน้ำมนต์มาล้างหน้ามาอาบอะไรให้ยุ่งกันไปหมด ความจริงมันเป็นความดี กำลังใจของเราอย่างน้อยก็ต้องอยู่ในอุปการะสมาธิถึงจะเห็นเขาได้ แล้วก็ดันไปกลัวเขา ถือว่าเห็นผีแล้วช่วยต้องรีบล้างช่วยซะ บางคนอาบน้ำมนต์เจ็ดวัด น้ำมนต์เจ็ดวัดนะจริงๆ แล้วก็คือบทที่พระสวดที่เรียกว่า มงคลจักรวาลน้อย จะมี... อายุวัฑฒโก ฐานะวัฑฒโก สิริวัฑฒโก ยะสะวัฑฒโก พละวัฑฒโก วัณนวัฑฒโก สุขะวัฑฒโก ทั้งหมด ความเจริญเจ็ดประการ ตัววัฑฒนะนะเวลาเขาว่าสั้นๆ เขาเรียกว่าวัดเฉยๆ เล่นการันต์นอหนุไปอย่างนั้น เขาเรียกน้ำมนต์เจ็ดวัดคือเสกด้วยบทนี้ คนไม่รู้ แหมตระเวนหาพระชะเจ็ดวัดเลย จริงๆ น้ำมนต์เจ็ดวัด ทำวัดเดียวก็ได้แล้ว สมัยก่อนอย่างเช่นของเมืองจีนเขา เขาทำกระบี่วิเศษอะไรกันที่หนึ่งก็ลักษณะนี้ล่ะ เหล็กสามร้อยซั่งหลอมเหลือสามสิบตำลึง ยี่สิบตำลึงเป็นหนึ่งในซั่ง เหล็กสามร้อยซั่งหลอมเหลือสามสิบ เหล็กสามร้อยซั่งหลอมเหลือสามสิบตำลึงคือเหลือแค่ซั่งครึ่ง สร้างกระบี่ได้เล่มเดียว ไอ้โหดสงสัยหมดไม่เป็นป่าไอ้ที่หมดไม่เป็นป่า เพราะมันต้องสุ่มหลอมเหล็กไล่ซี้ไปเรื่อยไปเรื่อยไปดูเขาหลอมเหล็กมัย ถึงเวลาพอหลอมปั๊บ

นี่เวลาที่มันเป็นส่วนที่ไม่ดีมันจะลอยหน้า ๆ เป็นผ้าขึ้นมา ก็นั่นล่ะหลอมไล่ไปเรื่อย เสร็จแล้วก็ที่เหลือก็มาตีควบเป็นแท่ง จากแท่งก็ตีเป็นรูปอาวุธ มาขัดมาเกลามาตะไบกว่าจะเป็นอาวุธได้ แต่มันมันเหลือเชื่อจริงๆว่าคมมันจะขนาดนั้นแล้วความคงทนมันจะขนาดไหน เราดูถูกโลหะศาสตร์แบบโบราณไม่ได้เลยนะ นั่นล่ะยายหมวยเธอไปดูปืนใหญ่ที่กระทรวงกลาโหมมีกระบอกไหนมีสนิมกินบ้างมีมั๊ย ? ไม่มีเขี้ยวปอดเลย นั่นล่ะวิชาโลหะศาสตร์แบบโบราณเขาใช้หลาย ๆ อย่างมารวมกัน อันนั้นก็เหมือนกันเคยดูสารคดีเรื่องจีนแผ่นดินมหัศจรรย์เขาขุดได้กระบี่วิเศษเล่มหนึ่ง จากสุสานของฮ่องเต้องค์ไหนจำไม่ได้ ลักษณะก็จะเป็นตัวกระบี่ยาวแค่นียะ ส่วนด้ามที่เป็นโลหะหรือเป็นไม้ใช้อื่นๆหายไปหมดแล้ว เหลือแต่ตัวกระบี่นี่ของเขาส่งแสงเป็นประกายรุ่งเลย ไม่มีสนิมแม้แต่จุดเดียว เคยอ่านมั๊ยของโก้วเล้งที่ฟันผ่าสองซีกแล้วมันยังไม่รู้ตัว ๆเองโดนนะ มันต้องลักษณะอย่างนั้นล่ะ

ถาม : มันยังวิ่งต่อไปซักพัก ?

ตอบ : มันวิ่งต่อไปซักพักหนึ่งแล้วมันก็เบะเป็นสองซีกร่วงแผละลงไปกับพื้น น่ากลัวขนาดเห็นแล้วสยองเลย เหมือนกริดกระดาดขีปรีดทั้งปึกเลย ไม่ใช่แผ่นเดียวซะหน่อย เพราะฉะนั้นวิชาการของโบราณดูถูกไม่ได้ เหล็กเหนียวเหล็กแข็งของไทยเรานี้มันสูญไปแล้ว แต่จริงๆถ้าเขามานั้นสูตรใหม่น่าจะได้นะ อย่างเหล็กแข็งพวกอะไรยังมีตัวอย่างอยู่ เหล็กเหนียวนี้ไม่รู้จะหาตัวอย่างที่ไหน เห็นหลวงพ่อบอกสมัยหนุ่ม ๆ ท่านได้ดาบมาเล่มหนึ่ง ดาบเหล็กเหนียวท่านเรียกเหล็กกำพล เหล็กกำพลคือเหล็กที่เหนียวเหมือนกับผ้าท่านบอกว่าสามารถงอปลายมันติดด้ามได้

จับดูก็เหมือนกับที่อ้อ ๆ แต่ท่านบอกว่าฟันนี้มันกินเหล็กดีเหลือเกิน จับเดียวมุมโต๊ะขาดเป็นหันเต้าหู้เลย น่าจะได้นะ วิทยาศาสตร์สมัยใหม่น่าจะพิสูจน์โลหะแล้วเอามาผสมกันได้ เพราะว่าอย่างสมัยฉลองกรุง ๒๐๐ ปี พลเอกเปรม ตึกสุลต่านนท์เป็นประธานในการตีดาบเหล็กน้ำพี้ ๒,๕๐๐ เล่มนั่นล่ะ นั่นก็เป็นน้ำพี้วิทยาศาสตร์ คือเขาแยกแล้วว่าน้ำพี้มีส่วนประกอบของอะไรบ้าง มีกระทั่งไทเทเนียม แล้วเขาก็เอามาผสมกัน แล้วเขาก็เอามาตีเป็นดาบเหล็กน้ำพี้มีส่วนผสมของไทเทเนียมอยู่โดยธรรมชาติเลย แล้วเขาก็ผสมตามอัตราส่วนของเหล็กน้ำพี้ธรรมชาติ แล้วก็ระดมช่างจากอรัญญิกเขามาตี ตอนนั้นเขาจำหน่ายเล่มหนึ่งเท่าไร ? ตอนนั้น ๒,๐๐๐ บาทหรือ ? คุณนิรันดร์ เลาสุริโยธิน ชื้อไปสองเล่มเอาไปเข้าพิธีที่วัด เราลองจับ ดูแล้วว่า เออ..ดาบมันต้องอย่างนี้ เพราะว่าน้ำหนักมันดีเหลือเกิน ลักษณะว่าฟันที่ตีด้วยมันต้องขาดสองท่อน ดาบมันต้องลักษณะอย่างนั้น คือน้ำหนักมันหนักมือดีมากเลย สมัยนี้ไปที่บ่อเหล็กน้ำพี้มาเลยไปดูมาที่เหล็กของเขาเนะเราหยิบเล่มไหนก็สั้นหัวเล่มนั้นล่ะ น้ำหนักมันไม่ได้ จนกระทั่งเขาทนไม่ไหว เขาเอาไอ้ที่เขาตียาวพิเศษเมตรห้าสิบมาให้เราจับดูก็เบาเกินไปอีก ถึงได้บอกเขาบอกว่าถ้าเอาตาสั่งตีพิเศษต่างหากได้มั๊ย ? เขาบอกว่าได้ถามว่านานมั๊ย ? เขาบอกว่า ๒ อาทิตย์ถึงจะได้ ก็เลยบอกเขาบอกว่าถ้าหากว่าโยมทำดาบลักษณะอย่างนี้สำหรับเอามาสั้นมันต้องหนาอย่างน้อยเซ็นต์หนึ่งเพราะของเขา ๆ พยายามที่จะลดวัสดุมันเหลือบาง น้ำหนักมันไม่ได้สำหรับเรา คืออย่างน้อย ๆ สั้นมันควรจะหนาสักเซ็นต์หนึ่งถึงจะพอเหมาะสำหรับเรา ที่เขาทำมันลักษณะเหมือนกับให้ซื้อไปโชว์

หรือไม่ก็ไปเข้าพิธีแล้วก็เป็นของป้องกันภัยอะไรอย่างนั้น ไม่รู้จะเอาอันไหนดี พอดีไปเจอเล่มนี้เข้าน้ำหนักมันดี อันนี้ไม่ซีเหี้ยมันดีหนาหน่อย ก็เลยซื้อมาอันนี้พร้อมกับฐานของเขา อันนี้เขาทำเป็นพระขรรค์มีลงยันต์อะไรมาด้วย ถามว่าเหล็กน้ำพี้ขึ้นสนิมมั๊ย ? เผลอก็เอาเหมือนกัน แต่ว่าอันนี้ตั้งแต่ซื้อมามันยังไม่เป็นไร ที่โบราณเขาว่าสีปีกแมลงทับนะ จริง ๆ มันน่าจะสีปีกแมลงกุ่มมากกว่า ปีกแมลงทับมันออกเขียว แมลงกุ่มสีปีกมันออกสีน้ำเงิน

ถาม : วิชาชาตรีนี้เป็นยังไง ?

ตอบ : ชาตรี... จริง ๆ แล้วมันเป็นการตั้งธาตุปลุกธาตุในตำราการต่อสู้โบราณเรียกพาหุยุทธ์ พาหุยุทธ์นี่เป็นการใช้อาวุธหลายๆ อย่างพร้อมกันจนกระทั่งหมด เท้า เข่า ศอกในร่างกายของเรานี้ต้องใช้เป็นอาวุธหมด ชาตรีมันพูดยาก ต้องใช้คำว่าเหนือกว่าใคร ไม่รู้จะแปลยังไงมันถึงจะได้เต็มใจเต็มอารมณ์อย่างนั้น พวกวิชาการเหล่านี้คนสมัยก่อนต้องศึกษาเอาไว้ อันดับแรกก็คือป้องกันตัว ป้องกันครอบครัวตัวเอง อันดับต่อไปก็คือถ้าเกิดศึกเสื่อเหนื่อได้ขึ้นมา บ้านเมืองต้องการทหารรับใช้ชาติก็จะได้ออกรบได้เลย ดังนั้นว่าสมัยโบราณบังคับก่อนแต่งงานคุณต้องบวช เพราะว่าวิชาการทั้งหมดมันอยู่ในวัด คุณต้องบวชไปศึกษาก่อน จะเอาประเภทท่องบ่นเวทมนต์คาถา ดูฤกษ์ลางฤกษ์บน ดูตำราพิชัยสงคราม หรือจะฝึกอาวุธอะไรก็ว่าไปเลย ให้มันมีวิชาความรู้เพื่อที่จะรักษาครอบครัวตัวเองได้ ถ้าคุณแต่งงานสมัยก่อนคุณก็ต้องเรียนประเภทคาถา เสกน้ำมันต์ ฟันน้ำหมากไป เวลาเมียท้องก็จะได้เสกให้คลอดลูกง่ายอะไรยุ่งไปหมด

ถาม : แล้วคนสมัยนี้ต้องเรียนวิชาพวกนี้ ?

ตอบ : สมัยนี้ปีน่ายกว่า ถ้าหากว่าจะไปเรียนมันจะทำให้ช้า จริง ๆ แล้วเราเรียนตรงตามกรรมฐานที่หลวงพ่อสอนก็เหลือเฟือแล้ว กรรมฐาน ๔๐ นี้ถ้าหากว่ากองใดกองหนึ่งอย่างกสิณอะไรที่เราทำได้มันเหนือกว่านั้นเยอะ เรื่องของคาถาเป็นแค่อารมณ์สมาธิที่ไม่ต้องมากนัก เกินอุปจารสมาธิขึ้นไปหน่อยใกล้ ๆ ปฐมฌานคาถาก็ได้ผลแล้ว เพียงแต่ว่าถ้าสมาธิสูงเท่าใดผลก็จะไต่สูงเท่านั้น ดังนั้นว่าสมัยนี้ของเราเอาพุทธคุณเป็นหลัก (กลัวว่าวิชาจะสูญหายไป)...ไม่ต้องกลัวมันสูญไปเยอะแล้ว ขนาดของหลวงพ่อบ้านศึกษาเอาไว้เยอะ แต่ท่านก็บอกมาไม่ก็อย่าง อย่างเรื่องยันต์เรื่องอะไรของหลวงพ่อนี้เท่าที่เรียนๆ มากี่ ๑๐ กว่าอย่างเท่านั้น คือท่านเอาที่มันชั่วจริง ๆ นะ แล้วก็ทำไม่ยากจนเกินไป หลวงพ่อบ้านมีคติประจำใจว่าถ้ายากไม่ทำ จริง ๆ แล้วงานยากหลวงพ่อบ้านทำได้ทุกอย่าง แต่ว่าถ้าหากมันเสียเวลามากอย่างธมมหาพิชัยสงคราม กว่าที่จะเขียนเสร็จแต่ละผืนมันยากเย็นแสนเข็ญท่านก็ไม่เอา จนกระทั่งทำวมหาชมพูท่านต้องอนุญาตให้ไปบิ๊มมา เพราะฉะนั้นท่านประเภทที่คำที่พูดว่ายากไม่เอาก็คืออะไรที่ทำยากไม่เอาซีเกียดแล้ว

ถาม : แล้ววิชามวยล่ะครับ ?

ตอบ : มันก็ยังมีสืบทอดกันมาตามสายครูบาอาจารย์อยู่ แต่ว่าคนมันทำไม่ถึงอย่างสมัยนี้ประเภทที่ใช้อำนาจจิตรวมกับการต่อสู้ที่รู้สึกว่ามีปัจจุบันนี้ ถ้าหากว่าไม่มีคนอื่นทำได้ก็คงเหลือแต่สเกน แก้วผดุงคนเดียว สเกน แก้วผดุงตอนนี้เปิดค่ายมวยอยู่ที่ประเทศอังกฤษ มวยไทยขั้นท้าย ๆ สด มันจะมีวิชาหนึ่งเขาเรียกว่าเห็นเตะลักษณะนี้เขาเรียกว่าหนุฆานเห็นหาว

มันจะลอยตัวตามคู่ต่อสู้ตะไปเรื่อยจนกว่า เขาจะหมอบ มันจะเป็นการใช้อำนาจจิตรวมเข้าไปด้วย ตามที่เห็นปัจจุบันอยู่เห็นสแกนเขาทำได้ เขาให้ฝรั่งคนหนึ่งขี่คออีกคนหนึ่ง แล้วก็ถือดาบที่เสียบลูกแอปเปิ้ลแล้วชูไว้เขาตะถึง ก็แค่ตะถึงก้านคอฝรั่งมันก็เหลือเกินแล้วใช่มี ? นี่สูงขนาดนั้นเขาตะลอยขึ้นไปตะได้ ถ้าไปโน้นเขาบอกมาสเตอร์สแกนเดี่ยวๆ ก็จะมีพวกฝึกวิชาการต่อสู้มาทดลองที่ เดี่ยวๆ ก็ทดลองที่เขาบอกสงสารมัน แต่ว่าเพื่อความมออยู่รอดของค่ายก็ต้องอัดมัน เพราะว่าถ้าไม่สู้มันก็จะไปว่าของเรามันแหยไม่มีฝีมืออะไร เดี่ยวคนก็ไปเรียนกับของมันหมด ไม่มาเรียนกับของเราสะตุงสตาจก็ไม่มี(หัวเราะ)พออัดมันไปเดี่ยวมัน ก็ไปหาคนที่เก่งกว่ามาอีกก็ไม่รู้จบกันซะที

ถาม : แล้วในประเทศไทยล่ะครับ ?

ตอบ : ที่เรียนรู้อยู่มันก็มีนะ เพียงแต่ว่าอาจจะเบื่อบสอนแล้วก็ได้ อยู่ตรงอยู่ตรงนี้ก็มียู่คนหนึ่ง(หัวเราะ)วิชาการต่อสู้ทุกอย่างหลังจากที่ฝึกมาแล้ว ลงท้ายแล้วเหมือนกันหมด ลงท้ายแล้วมันจะเป็นเรื่องของจิตใจควบคุมร่างกาย ถ้าหากว่าสภาพจิตเรานั้นคง โอกาสชนะมีเกินครึ่ง ไม่รู้เหมือนกันว่ามันฝึกหนักเกินไปรีเปลา อยู่มาจนป่านนี้มันยังอ้วนไม่เป็นเลย จะรอดูท่าหน้าตาถ้าทำหน้าตาเหมือนกันก็แปลว่าเรื่องนี้น่าจะใช้ถ้าหากว่าฝึกหนักเข้าที่จริงๆ มันไม่อ้วนหรือเขาบอกว่าอะไรล่ะ กล้ามเนื้อมันตาย กล้ามเนื้อตายก็คือมันฝึกหนักไม่สามารถจะเติบโตไปได้มากกว่านั้นแล้วมันรีดไขมันซะจนเหลือแค่ไอ้ที่จำเป็นเท่านั้นเองละ คนอื่นเขาบวชกัน ๒ พรรษา แหม..หุ้เจ้าอาวาส หุ้เจ้าคุณ ดูล่อมาจะ ๒๐ แล้วได้แค่นี้(หัวเราะ) สมัยที่เป็นทหารเป็นยุคที่เรียกว่าน้ำหนักร่างกายดีที่สุด ๖๓

ก็โลกริ่ง เต็มรุ่นไลท์เวทเลย ๑๓๐ ปอนด์เป๊ะ กินเท่าไรก็ไม่อ้วน อดเท่าไรก็ไม่ลด มวยทหารนี่รุ่น ๑๓๐ ปอนด์ นี่ไม่มีใครกล้ายุ่ง (หัวเราะ) เคยสอนท่านดูเขาไปหน่อยหนึ่ง ฝายนั้นเขาใจร้อน เอาดีดีกว่ารับหลวงพี่ออกท่ามาให้ดูแล้วผมจะหัดเอง ก็เลยทำให้มันดูเขาทำดีว่าเรื่องของมันสำคัญตรงจังหวะ อย่างพวกน้ำหนักมุดบาดาล หนุ่ฆานถววยแหวน หิริญม้วนแผ่นดินอย่างนี้ ถ้าพลาดท่ามันจะชกเองอย่างนี้สิ บางอย่างนี้มันต้องล่อให้เขาตะมันต้องยื่นหน้าไปหาตีเขาณะ คือถ้าเขาออกอาวุธมาตามจังหวะที่เราต้องการได้ก็เสร็จเรา งวดนั้นหลอกท่านดูบอกว่าคุณตะผมณะ ไม่ต้องคิดว่าผมเป็นอาจารย์นะลองตะดู (หัวเราะ) นึกๆแล้วก็ขำดี มันต้องขยันซ้อมด้วยนา ประเภทเรียนรู้อไปแล้วก็เกียจก็เท่านั้นละ เดี่ยวจะเป็นพี่มารถอ่อนซ้อม พอขยันซ้อมไปแล้วเรื่องลูกไม้มันจะตามไปเอง แม้ไม่ก็ขบวนท่าถ้าหากว่าเราขยันซ้อมจนกระทั่งมันกลายเป็นอัตโนมัติ ถึง เวลาการต่อสู้ขึ้นมา มันจะมีพวกลูกไม้อะไรต่างๆออกไปเองตามช่วงจังหวะที่มันเกิดขึ้นในลักษณะนั้น มันจะกลายเป็นอัตโนมัติไปที่ฝรั่งเขาเรียกว่าเคาเตอร์แอทแทคมันจะเป็นการตอบโต้อัตโนมัติสมัยที่เป็นทหารอยู่ที่นี่ หลับๆ นี่เพื่อนตะตัวไม่ได้หรือเราตะกลิ้งเลยเหลือเชื่อจริงๆ ที่จะออกอาวุธได้ขณะนั้น มียู่คนหนึ่งชื่อทวิ วงศ์รัตน์ มันมาปลุกเราไปเข้าเวร มันก็ปลุกไม่เหมือนชาวบ้านชาวเมืองเขา มาถึงมันเอามือตบพุงเรา เฮ้ย ! ลูก ตีนถึงหน้าพอดี (หัวเราะ) มันไปของมันเองไอ้เราไม่ได้เจตนาเลย ขอโทษเพื่อน แล้วไอ้ที่แย่ที่สุดก็คือว่าก่อนบวชไม่นานนะไปเที่ยวกับเพื่อนผู้หญิงแล้วเขาสะกิดเอว ไอ้โห... เรียกก็ไม่เรียกสะกิดเอว ไอ้เรากระซอกศอกก้องอยู่กับพื้น มันไม่นึกเลย

มันออกไปเองโดยอัตโนมัติด้วยละโฮ.. อีงานนั้นขอโทษขอโพย
กันเป็นเดือนกว่าจะยอมเชื่อ บอกว่าคราวหน้าเรียกนี้ให้เรียก อย่าไป
สะกิดอย่างนั้น น่าอเน็จอนาถมากเลย กระทั่งผู้หญิงยังไม่ละเว้น มันไม่ได้
เจตนาจริง ๆ สัญชาติญาณติดตัวละ เพราะฉะนั้นจำไว้ละให้เรียกนะ อย่า
ไปสะกิดอย่างนั้นนะ

ถาม : ตอนนี้ยังเป็นอยู่มั๊ยคะ ?

ตอบ : ตอนนี้มันเบาลงเยอะแล้ว ตอนก่อนนั้นมันเรียกว่าประเภท
ยังไงละ.. มันยังระแวงอยู่ วิรกรรมเรื่องเพื่อนผู้หญิงมีเยอะ ตั้งแต่สมัย
ทหารนั่นนะ เพื่อนผู้หญิงไปหาพาไปฝากแม่ชีไว้ ต้องยอมรับว่าผู้หญิง
นี่ร้ายจริง ๆ เขาก็รู้ที่อยู่ว่าทหารที่อยู่ชายแดนที่ไปตั้งค่ายไปอะไรนั่น
ร้อยวันพันปีผู้หญิงมันก็ไม่ได้เห็น ประเภทควายยืมได้อย่างนั้นนะ ควาย
เดินผ่านยังว่าไอ้ตัวนั้นยืมสวย แล้วมันกล้าเข้าไปหา อู๋.. จริง ๆ
เขาก็เวทนาเห็นเขาเป็นลูกเป็นหลาน ทำไง.. พาไปฝากแม่ชีไว้ที่วัดใกล้ ๆ
โน้น ตรงจุดที่ตั้งค่ายมันอยู่ห่างจากหมู่บ้านซัก ๒ กิโลเมตรมันมีวัดอยู่
เหมือนกัน นั่นวิรกรรมครั้งนั้นพวกโห้ไปเป็นปีเลย คนอื่นเขาถือว่า
ลาภลอย (หัวเราะ) เพราะฉะนั้นของเราโดนโห้ไปเป็นปี ผู้หญิงแถวนั้น
เขาจะยังไงละ ทหารเขาจะเปลี่ยนกำลังกัน ๔ เดือนครั้งหนึ่งนะ จะเป็น
หน่วยเดียวกันในหนึ่งปี หน่วยเดียวกันก็จะมี ๓ กองร้อยหมุนเวียน
เพราะฉะนั้นปีหนึ่งจะเปลี่ยนกำลังพล ๓ ครั้ง พอครบ ๓ ครั้งแล้วก็หน่วย
อื่นจะมาเปลี่ยน อย่างของเราขึ้นไปเราก็ไปเปลี่ยน ร. ๑๑ พอของเรา
ลงมาร. ๒ ก็ขึ้นไปแทนมันจะหมุนเวียนไปเรื่อย ผู้หญิงแถวนั้นเขาจะหา
สามี ๔ เดือนครั้ง มันก็ตำหนิเขาไม่ได้ เพื่อความอยู่รอดจริงๆ เพราะว่า

ชายแดนนี้พวกสินค้าหนีภาษีราคามันดีเหลือเกิน ซิบYKKยาวประมาณ
คืบแค่นี้ละ ๖๐ บาท สมัยปี ๒๕๒๔ บุหรี่ตอนนั้นของละ ๖ บาทแต่มัน
ไปถึงโน้นมันของละ ๑๒๐ เพราะว่าของพวกนี้เราถือว่าเป็นยุทธปัจจัย
ไม่ให้ข้ามไปฝั่งโน้น กลายเป็นของขาดตลาด ราคามันจะแพง เพราะ
ฉะนั้นพวกนี้ เขาจะพยายามมาตีสนิทจนกระทั่งได้ทหารเป็นสามี แล้ว
ก็รอจังหวะที่สามีตัวเองเข้าเวรที่ด่าน แล้วก็ขนของข้าม มันข้ามได้เที่ยว
มันก็คุ้มแล้วละ เพราะฉะนั้นพวกนี้เขาจะมีสามี ๔ เดือนคนหนึ่ง ฟังดูแล้ว
ประเภทยังไงละ อเน็จอนาถมั๊ยโฮ... ทหารแต่ละคนก็เหลือเกินทำยังกะ
ไม่เคยเห็นผู้หญิง พวกสาว ๆ ในหมู่บ้านนี่เย็น ๆ เขาออกมาก็เขาก็ไป
แซวสาวเขาว่ามาหาอะไร มาหาใครจ๊ะ ? พวกนั้นก็ข้อยมาหาด้วย มัน
เลี้ยงควายมันทั้งอยู่กลางทุ่ง ภาษาอีสานเขาว่าอย่างนั้นจริงๆ ไซ้มั๊ย ?
ไอ้พวกนั้นมันบอกเข้ามาข้างในสิมีเยอะเลย (หัวเราะ) โอ้โฮ.. เหลือเกิน
ตกลงมันความหมายอะไรกันแน่ (หัวเราะ) นั่นนะเป็นอย่างนั้น เพื่อนบาง
คนก็ไปเจอไอ้เพื่อนร่วมเบ้ม เบ้มก็คือบังเกอร์ที่เขาซุดเอาไว้เวลาปะทะ
กับคนอื่น เขามันจะใช้ไม้ท่อนใหญ่ ๆ มาล้อมรอบแล้วทำเป็นหลังคา
แล้วก็จะมีการสอดทรายพวกอะไรกันเอาไว้ นั่นละเบ้มหนึ่งจะนอน ๒ คน
นะ เบ้มไหนที่ประเภทที่เรียกว่าตัวเองไม่สนใจเรื่องผู้หญิงแล้วเพื่อนพา
เข้าไปทุกคืนทุกคืน ก็นอนห่มผ้าอุดหูไปเถอะ (หัวเราะ) มันเป็นอย่างนี้
มันไม่ยอมฟังประเภทเสียงในฟิล์ม เรื่องพวกนี้ตอนอยู่ชายแดนนี้เยอะ
จริงๆ เรื่องผีเรื่องนางเรื่องอะไรนี่ก็เจอประจำ ตายซบตายซ้อน ตายทับ
ตายถมอยู่นั่นละ เพราะช่วงที่ขึ้นไปรับหน้าที่โดนเหตุการณ์โหดมาก
มุนใหม่ ๆ นะ ประเภทผีตายเกลื่อนทุ่งนะ งานนั้นงานเดียว ๓๐๐ กว่าศพ

ถาม :

ตอบ : น้ำมันสังครโรคก็คือน้ำมันชาติรีที่หลวงปู่ปานท่านทำ ท่านเอามาให้พวกเราใช้ก่อนน้ำมันชาติรีหลายปี ท่านไม่ได้บอกว่าเป็นน้ำมันชาติรีคือว่าหลวงพ่อกลับไป กลับไปวัดบางนมโคกลับไปเยี่ยมวัดเก่าที่นั่นล่ะ แล้วท่านก็ขึ้นกุฏิเก่าของท่าน ท่านบอกว่าอะไรต่อมิอะไรมันปล่อยกรกรุงรังหมด ข้าวของอะไรที่เคยเป็นของหลวงปู่ ที่หลวงพ่อกันรักษาเอาไว้ดี มันก็ปล่อยกระทั้งฝุ่นจับหยากใยขึ้นและเหาะไปหมด ท่านบอกว่าอะไรก็ไม่ว่าหรอก ไปเจอขวดน้ำมันชาติรีหลงอยู่มันแห้งเกือบจะติดกันขวดท่านบอกว่าเห็นเข้าดีใจแทบตาย ก็ไปตามเขาบอกว่าขอได้มั๊ย ? เขาบอกว่าเอาไปเหอะขวดเก่าๆ น้ำมันชาติรีนี้มีอานุภาพพิเศษก็คือเติมเท่าไรก็ตามอานุภาพยังเหมือนเดิม แต่ท่านไม่ได้บอกเราเพราะว่าอานุภาพของน้ำมันชาติรีถ้าเราสังเกตหลวงพ่อกันจะเน้นเรื่องรักษาโรค คำว่าสังครโรคมันแปลว่ารวมทุกโรค คราวนี้น้ำมันชาติรีนี้ท่านจะเน้นทางรักษาโรค เพราะว่าถ้าไม่เห็นคนมันเอาไปใช้นี่ดีไม่ดีละ เพราะว่าเห็นคาๆ ตามาว่าคนโดน ๑๑ชนิดที่กระสุนแบนแต่ติดแต่ติดเอวเลย เขาบอกไม่รู้สึกระไร รู้สึกเหมือนกับตัวแมงบินมาชน มันได้ขนาดนั้น แล้วลองคิดดูว่าถ้าเกิดคนมันเหยียนขึ้นมามันไม่ติดกันกระจายทั้งบ้านทั้งเมืองหรือ ใครๆ รักจะเป็นนักมวยก็เอา หลวงพ่อกันบอกว่าท่านขโมยน้ำมันชาติรีหลวงปู่มาครึ่งขวดยานัตถ์ขโมยเลย พอหลวงปู่กลับมาถามว่าใครขโมยน้ำมันวะ ? บอกว่าผมเองครับ บอกแล้วมีงขโมยทำไมวะ ? ผมคิดค่าเฝ้ากุฏิครับ(หัวเราะ) ไม่ได้ขโมยค่าเฝ้ากุฏิ เออ..มีมีคนเดียวล่ะที่กล้าพูดอย่างนี้แล้วเสร็จแล้วท่านก็บอกว่าให้เจ้าอันลูกศิษย์ที่จะขึ้นชกมวย เจ้าอันเวลา

ขึ้นชกมวยใช้ชื่อนิตย์ ท่านก็เอากันไม่ซัดกันชูปะไรนั่นล่ะ จิ้มแล้วก็เจิมหัวให้มันไป ไปชกชนะน็อคเขามาสามสาม ถ้ามันบอกตอนชกรู้สึกยังไง มันบอกว่าเวลาต่อสู้เตะมาต่อยมาโดนนะโดนจัง ๆ แต่รู้สึกว่ามันเบาเหมือนไม่มีน้ำหนัก โบราณท่านถึงได้เรียกน้ำมันชาติรีว่าลูกเบาโดนอะไรมันเบาไปหมด ไม่เบาได้ยังไงล่ะ ฟูลเมทัลแจ๊คเก็ตนะ หัวตันนะความเร็ว ๕๕๐ ฟุตต่อวินาที นี่แรงปะทะของมันนี่นักมวยปล้ำก็ตีลังกาแล้วโยมผู้หญิงผอมๆ แห้งๆโดนเข้าไปเต็มเอวแบนแต่ติดอยู่อย่างกับประเภทเอาดินเหนียวไปแปะเลยล่ะ นั่นล่ะเขาบอกมันรู้สึกเหมือนยังกะแมงมันบินมาชน เราก็ขอดูแผลมันแดงๆ หน่อยเดียวเอง เหมือนยังกับเราเอาอะไรขว้างแรงๆ ใส่หน่อยแค่นั้นล่ะ หนังสือเป็นสีแดงๆ

ถาม : อันนี้นี่คือทาไว้ก่อนหรือว่า ?

ตอบ : เขาบอกว่าเขาก็กินวันละช้อน (หัวเราะ)หรือจะเอาอย่างพี้อาจินต์ก็ได้ พี้อาจินต์เขาก็กินวันละแก้ว พักเดียวอ้วนปีเลย ใครเห็นรูปเก่าๆ หลวงพี้อาจินต์ แหม..หนุ่มน้อยเอวบาง เล่นน้ำมันชาติรีวันละแก้ว พักเดียวล่ะ ตันตึกเลย

ถาม : แล้วเวลาเติมนี้ต้องใช้น้ำมันอะไร ?

ตอบ : จริงๆ แล้วใช้น้ำมันมะพร้าวก็ได้ น้ำมันพืชก็ได้อะไรก็ได้ แต่ว่านิยมน้ำมันงาเพราะกลิ่นมันหอม ใช้น้ำมันชาติรีเติมลงไปให้น้ำมันใหม่อย่าเอาของใหม่เททับของเก่าถ้าของใหม่เททับของเก่าของเก่าจะเสื่อมไปด้วย ให้เอาของเก่าเทใส่ของใหม่ ไม่ต้องว่าคาถาอะไรทั้งนั้นล่ะ เหลงไปเฉยๆ ด้วยความเคารพก็พอ

ถาม : หลวงพ่อกันจะทำไม่น้ำมันงาแพงจังคะ ?

ตอบ : ก็มันอาจจะเป็นเพราะคนใช้น้อย เขาผลิตน้อยมันก็ต้องขายแพงหน่อยไม่จั้นมันไม่คุ้มต้นทุนเขาอะ

ถาม : แล้วจะใช้... ?

ตอบ : จะกินจะทำอะไรก็ได้ แต่ว่าถ้ารักษาโรคลองเอาตะเนื่อดูก่อน ถ้าหากว่าร้อนรักษาโรคไม่หาย แต่ถ้าหากว่าปกติหรือหากว่าเย็นโรคอะไรก็รักษาได้

ถาม : เฉพาะคนเหโรค่ะหลวงพ่อกะ ?

ตอบ : ถ้ารักษาสัตว์นี้เราไม่รู้จะลองยังไง มันบอกว่าเย็นได้มัยละ ถ้ามันบอกได้ก็เอาน้ำมันชาตรีเป็นวิชาการศึกษาที่หายากที่สุดตามสายของหลวงพ่อกะ ต้องรอรพระท่านอนุญาตเท่านั้นถึงจะทำได้ ไม่จั้นต่อให้คุณได้อภิญญา ๕ สมบัติ ๘ อะไรก็ไม่ได้ทั้งสิ้น หลวงพ่อกะบอกไว้ในชีวิตท่านเห็นแค่ ๒ องค์ที่ทำได้คือหลวงปู่ปานกับอาจารย์โกลา สิมถามท่านไปว่าอาจารย์โกลาคืออยู่วัดไหนหรือว่าเป็นฆราวาสที่ไหน สมัยที่เคยได้ยินคำว่าน้ำมันชาตรีครั้งแรกก็ได้ยินจากครูเขตรนั้นละ เพราะท่านสอนวิธีตั้งธาตุ ปลุกธาตุ เรียกธาตุเข้าตัวอะไรเสร็จ สอนวิชาเสร็จท่านบอกว่าเสียดายวิชาการปลุกน้ำมันชาตรีท่านทำไม่สำเร็จ ท่านบอกว่าถ้าทำสำเร็จนี่เราจะสร้างแชมป์เบียนโลกก็คนก็ได้ แล้วเสร็จแล้วพอรพระท่านอนุญาตให้ทำหลวงพ่อกะก็สั่งโรงงานเลย ผลิตมา ๓๐๐ ปีบ เข้าพิธีรดเดี่ยว ๓๐๐ ปีบ เพราะฉะนั้นออริจินอลอย่างน้อยก็มี ๓๐๐ ปีบ แต่ว่าจริงแล้วมันเต็มเท่าไหรัก็ได้ แล้วท่านก็บอกว่าในชีวิตของข้า หลวงปู่ปานท่านทำได้ ๒ ครั้ง ตัวข้าเองอาจจะทำได้ครั้งเดียวเท่านั้น เพราะว่าต้องรอรพระท่านอนุญาต ปรากฏว่าท่านทำได้ครั้งเดียวจริงๆไม่ทันจะทำใหม่

ก็มรณภาพซะก่อน น้ำมันชาตรีไม่รู้จะใช้คำว่าอะไร ชาตรีมันก็เหนือกว่าอื่นใด ขึ้นไปบอกมันว่าชาตรีใช้ได้ขนาดนั้นรับรองมันดีเขากระจายหมดไม่ต้องกลัวใคร หลวงพ่อกะท่านถึงได้เน้นไปทางรักษาโรค รู้แล้วอย่าเอ็ดไป (หัวเราะ) ไม่จั้นเดี๋ยวมันไปหามามั่ง ต่างคนต่างต่อยครบ ๕ ยกเหนือยล้นห้อยมันไม่มีใครแพ้ใครชนะ

ถาม : ของทุกอย่างมันมันใจกับตัวของผู้ใช้ด้วยรีเปล่า ?

ตอบ : อันนั้นมีส่วนเรื่องของน้ำมันชาตรีนี่มันประเภทที่เรียกว่านอกเหตุเหนือผลคือถ้าคุณใช้อานุภาพก็มี

ถาม : แล้ววัตถุมงคลด้วยรีเปล่าคะ ?

ตอบ : วัตถุมงคลนี้สำคัญอยู่ที่กำลังใจ ถ้ากำลังใจเปิดรับมากเท่าไรก็มีผลมากเท่านั้น แต่ว่าน้ำมันชาตรีนี่ ประเภทที่เรียกว่าคำว่าชาตรีนี่คงตั้งใจสงเคราะห์โดยตรงละมั้ง หลวงพ่อกะท่านบอกมาก่อนหน้านี้ ท่านเสกของเสกอะไรก็มีชาตรีเหมือนกันแต่ซุกๆ อยู่ข้างใน นี่คราวนี้ว่าตั้งแต่ยุคนั้นมาชาตรีนำหน้า เตรียมไว้ให้ตีกับชาวบ้าน

ถาม : เรื่องที่ว่าเปิดรับนี้หมายความว่า... ?

ตอบ : คือจิตใจของเราเคารพ มีการอาราธนาเป็นปกติเป็นสมัยของเราไม่ต้องเสียเวลาเสกนะ ถึงเวลาก็กรอกเติมไปเรื่อย ตอนนีที่วัดท่าขุ่นนี้ท่านเอทำแจกเลย เป็นไงจะยังมาโชว์ปานแดงอยู่อีกไม่ตีขึ้นโซมัย ? มันเหมือนกับรอยสักสวยดี เขาเป็นทั้งตัวเขาบอกรักษาแต่หน้าเอาหน้าสวยไว้ก่อน นางซุซซุตราเป็นคนหลังค่อมเพราะว่าไปทำท่าหลังโก่งเลียนแบบพระปัจเจกพุทธเจ้าที่ท่านหลังค่อมของเราอาจจะไปหัวเราะเยาะพระที่ท่านเป็นขี้กกลากละมั้ง ?

ถาม : แล้วถ้าเกิดว่าบางทีเราก็มีการคุยกับเพื่อนว่าท่านอ้วนท่านหลังโกง ?

ตอบ : อันนั้นคุยไม่เป็นไร แต่คราวนี้นางซุซุซุตรา เพื่อนเขาถามว่า พระคุณเจ้าของเราจะรูปร่างเป็นยังไง เพราะว่าพวกสาวสรรก้านัลในนี้กว่าจะได้พบผู้ชายยากเต็มที ขนาดจะฟังเทศน์นี่เขายังกั้นม่านเจ็ดชั้นนะ คราวนี้นางซุซุซุตราเป็นหญิงหลังค่อมคนก็ถือว่า เออ..ยังงี้ๆก็ไม่สวยไม่งามก็ให้ออกไปจัดการน้ำใช้น้ำฉนั้นอะไรได้ท่านก็มีโอกาสได้เห็นพระปัจเจกพุทธเจ้า แล้วก็เอาหม้อมาใบหนึ่ง เอาผ้ามาห่มเอาหม้อซ่อนไว้ในข้างในผ้าทำท่าเหมือนกับถือบาตรแล้วก็ทำท่าก้มหลังโกงเดินให้ดู ลักษณะทำท่าล้อเลียนแค่นั้นเองโดยไม่ได้เจตนาร้าย เกิดเป็นคนหลังค่อม ๕๐๐ ชาติ

ถาม : แล้วอย่างนั้น ถ้าเกิดว่าเขารู้ตัวก่อนจะตายแล้วก็... ?

ตอบ : ขอขมาซะก่อน ขอขมาก็แล้วไป ก็ไม่ได้ขอขมานี้นะ

ถาม : แล้วสมัยปัจจุบันนี้พระปัจเจกพุทธเจ้านี้ไม่มีใช่ไหม ?

ตอบ : ไม่มีจะพระปัจเจกพุทธเจ้าจะเกิดขึ้นก็ในยุคที่โลกว่างจากพระพุทธเจ้าเท่านั้นแล้วไม่ได้เกิดขึ้นที่ละองค์แบบพระพุทธรเจ้าทั่วไปเกิดขึ้นทีหนึ่งเป็นหลาย ๆ ร้อย หลาย ๆ พันบางทีก็เป็นแสน พระปัจเจกพุทธเจ้าจะสร้างบารมีมาอย่างน้อย ๒ อสงไขยกับแสนมหากัปคือในระดับเดียวกับพระอัครสาวก แต่ว่าท่านจะเป็นผู้ที่ต้องการจะรู้ทุกอย่าง เพียงแต่ไม่ต้องการจะเป็นครูสอนใครก็เลยใช้คำว่าปัจเจก... (ไม่ชัด)...เป็นช่วงที่โลกว่างจากศาสนาเท่านั้น ประวัติของพระเถรีก็คือภิกษุณีผู้หญิงที่เป็นผู้ใหญ่ มีอยู่องค์หนึ่งก็คือนางอุบลวรรณาเถรีจะเป็นอัครสาวิกาเบื้องซ้ายผู้เลิศไปด้วยฤทธิ์ นางอุบลวรรณาเถรี

ในชาติหนึ่งท่านเคยมีลูกเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า ๕๐๑ องค์ แล้วมีโอกาสได้ทำบุญกับลูกด้วยดอกบัว เกิดมาชาติใหม่จะเดินไปไหนก็ตาม แผ่นดินจะมีดอกบัวผุดขึ้นมารองรับ อานุภาพบุญ แล้วถามว่าทำไมมีลูกเยอะอย่างนั้น ปรากฏว่าท่านตั้งท้องคนเดียว แต่ตอนคลอดลูกบอกว่าเหงือกมันไหลท่วมตัวแล้วเมื่อดแห้งมันกลายเป็นเด็กไปหมด มันเป็นเรื่องของบุญจริงๆท่านจะมาเกิดนะ แต่รุมลงมาในท้องที่เดียวมันไม่ไหว อาศัยเกาะก็ยังดี เสร็จแล้วก็เลยกลายเป็นว่าเมื่อดแห้งกลายเป็นเด็ก ๆ ๕๐๐ คน แล้วก็ลูกที่จริง ๆ อีกคนหนึ่ง ปรากฏว่าทั้งหมดกลายเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าหมด พอบรรลุมรรคผลก็มาโปรดแม่ แม่ก็ได้ทำบุญด้วย เพียงแต่ว่าแม่ไม่ได้เข้าถึงมรรคผลเพราะอาจจะประเภทที่ตั้งความปรารถนาจะเป็นอัครสาวิกาพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันก็ได้ แต่ว่าพอเกิดมาชาติใหม่ท่านก็กลายเป็นอัครสาวิกาที่เลิศไปด้วยฤทธิ์

ถาม : แล้วพระรามของพระพุทธเจ้านี้เป็น... ?

ตอบ : พระรามของพระพุทธเจ้า.. ราโมจะ รามสัมพุทโธ ก็รอเวลาตรัสรู้สิจะไม่ต้องห่วงหรือยุคของเราเนี่ยละ ถ้าหากว่าคนยอมรับกฎของกรรมมากกว่านี้หน่อยเดียวเท่านั้นเอง พวกอภิญาณะนี้จะปรากฏออกอีกเยอะเลย เพราะอภิญาณะนี้สามารถทำอะไรได้เกินกว่าคนทั่วๆ ไปมาก ถ้าหากว่าไม่ยอมรับกฎของกรรมนี้มันทำเขาวันหมด ก็เลยรออยู่นิดเดียวว่าถ้าหากกำลังใจยอมรับกฎของกรรมเมื่อไหร่ กำลังอภิญาณะก็ขึ้นมาใช้ได้เต็มที่ สมัยเด็กๆมีหลวงพ่อยี่อยู่วัดคงตาก่อนทองที่พิษณุโลก นั้นไม่ได้ยี่ด้อย่างเดียวนั้นสารพัดที่จะทำได้เลย คนไปฟ้องร้องจะปรับปาราชิกท่าน ปาราชิกขาดความเป็นพระนี่ต้องบอกอุตริที่ไม่มี

มนุษยธรรมในตน คราวนี้ของท่านๆ ทำได้นี้ก็เดือดร้อน จนกระทั่ง พันเอก
ปิ่น มุกทุกันท์ที่เป็นอธิบดีกรมศาสนาตอนช่วงนั้นเดินทางไปดูด้วยตัวเอง
แล้วก็กลับมาเขียนรายงานว่าท่านทำได้จริงปรับท่านไม่ได้ พันเอกปิ่น
มุกทุกันท์นี้ท่านรู้จริงเพราะท่านศึกษาพวกนี้มาลึกซึ่งมากตัวเองเคยบวชด้วย
ถาม : ท่านทำอะไรได้บ้าง ?

ตอบ : สารพัดอภิัญญาเลย ประเภทบิดหมาดข้าวเทวดามาเลี้ยงลูก
ศิษย์ก็มี ชาวบ้านคนไหนสงสัยไปเอามาให้มันกินซึ่งๆ หน้า บางทีก็มีสม
บัติได้ดินมีอะไรอยู่ตรงไหนท่านก็ประเภทก็ไปล้อมสายสิญจน์วังๆ ไว้แล้ว
ก็ขุดขึ้นมาหน้าตาเฉยเลย ที่เขาว่าเอาเหรียญบาทมาดิ่งปิดยึดออกมายัง
กับประเภทยึดหมากฝรั่งอย่างนั้น เป็นโลหะแท้ นั้นจริงๆ ก็แค่กลืนน้ำ
แต่ว่าคนที่ทำไม่ได้จะเห็นเป็นเรื่องประเภทที่เรียกว่ายังงี้ละ... ดิ้นเดิน
ก็มีมากต่อมากด้วยกันที่หาว่าท่านเล่นกลหลอกเขา ก็เลยไปกล่าวหาว่า
ท่านอวดฤทธิ์อวดเดชจะปรับปาราชิกเรื่องของการเล่นฤทธิ์เล่นเดชอะไร
จริงๆ นี่พระพุทธเจ้าท่านก็สั่งห้ามอยู่แล้ว เพราะว่ามันอย่างนั้นศาสนา
จะตั้งอยู่ไม่ได้ เหตุที่ศาสนาตั้งอยู่ไม่ได้เพราะว่าพระไม่ได้มีอภิัญญา
หมวดเดียว ยังมีพระสุกขวิปัสโก พระวิชาสาม พระอะไร คนเราโดย
ธรรมชาติมันชอบบุคคลที่มีความสามารถพิเศษเหนือกว่าคนอื่นเขา
ในเมื่อชอบลักษณะนั้นพอมิใครเล่นฤทธิ์เล่นอภิัญญาให้ดูมันจะแห่ไป
ที่เดียว แล้วก็ไปทำบุญอยู่ที่เดียว ที่เหลือก็อดตายแห้งแก่แล้วศาสนา
จะอยู่ได้ยังไง ? ท่านถึงได้ต้องห้าม บางคนอาจจะคิดว่าพระพุทธเจ้า
ห้ามทำไม พระทำได้น่าจะปล่อยให้ลุ่มไปเลย ถ้าชินปล่อยให้ลุ่มไปเลย
ศาสนาไม่น่าจะอยู่ได้ ๕,๐๐๐ ปีหรือจะเจ๊งก่อน

เหรียญทำน้ามนต์

เมื่อปลายปี ๒๕๔๘ ต่อดันปี ๒๕๔๙ อาตมาป่วยหนัก "พระ"
ท่านเสด็จมาบอกว่า"ยิ่งนานไปโรคภัยไข้เจ็บของคน ก็จะมี
หนักขึ้นไปเรื่อยๆ ตามแรงกรรมที่กระทำไว้ ทำให้การรักษาโรค
โดยหมอแผนปัจจุบันเป็นไปโดยยาก แต่ก็ไม่เกินความ
สามารถของ "พระ" ไปได้"

ท่านสั่งให้ทำเหรียญสำหรับทำน้ามนต์รักษาทุกโรค แต่ไม่ให้
ทำมาก ด้วยเหตุผลว่า "กำลังใจของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน ผู้
ที่กำลังใจต่ำ เอาไปใช้แล้วไม่ได้ผล จะมีโทษจากการปรัมปรา
พระรัตนตรัย"

วิธีใช้ เอาน้ำสะอาดใส่ลงในภาชนะ อาราธนาเหรียญลงแช่ในน้ำ
กราบขอขมา มี พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พรหม เทวดา ครุฑ
อาจารย์ทั้งหมด มีพระสารีบุตรมหาเถระเจ้าเป็นประธาน ขอได้โปรด
ทำให้น้ามนต์นี้เป็นยา รักษาสรรพโรคพาธทั้งในร่างกายของ
คนและสัตว์ ให้หายโดยฉับพลันด้วยเถิด

จากนั้นว่า นะโม ๓ จบ อิติปิโส (สามห้อง) ๗ จบ นะมะพะทะ
๑๕ จบ แล้วอาราธนาทำน้ามนต์ดื่มหรืออาบตามอัยยาศัย จะทำครั้ง
เดียวแล้วเติมไปเรื่อยๆ ก็ได้ ถ้าไม่มั่นใจในความสะอาด อนุญาตให้เอา
น้ามนต์ไปดื่มได้

ข้อควรระวัง เนื่องจากเหรียญทำน้ำหนักนั้น พระท่านให้ทำด้วยทองคำ นาก หรือเงินเท่านั้น แต่วัสดุดังกล่าวปัจจุบันราคาสูงมาก จึงกราบขออนุญาตพระท่านทำเป็นเหรียญชุบทองแทน เหรียญชุบทอง ควรจะเลี่ยมกรอบ เพราะถ้าทองลอกจะหมดอายุภาพทันที

แต่ถึงทองลอกแล้วก็ตาม ถ้าเรานำไปชุบใหม่แล้วทำการปลุกเสกด้วย อิติปิโส ๓ ห้อง (อิติปิโสฯ สวากขาโตฯ สุปฏิปันโนฯ) ๑๐๘ จบ นะมะพะทะ ๑๐๘ จบ ก็ใช้ได้เหมือนเดิมทุกประการ

